

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1735, 19 Αυγούστου 2026 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

Από έναν καυτό Αύγουστο
σε έναν εκρηκτικό
Σεπτέμβρη

Η Άποψή μας στη σελ. 3

ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ

Αθήνα 9 Αυγούστου.
Φωτό: Γιώργος Πίτσας

ΔΙΗΜΕΡΟ ΑΓΩΝΑ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ
8.30pm Ιπποκράτειο

5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ
ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
Ευαγγέλια Βενιζέλου

**ΝΑ ΔΙΩΞΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ**

**ΔΗΛΩΣΤΕ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ
ΣΤΑ ΠΟΥΛΑΜΑΝ**

Αναχώρηση ΠΕΜΠΤΗ 3/9, 11μμ, Αγ. Σάββας
Τηλ. επικοινωνίας: 6945 677808

Αναχώρηση ΣΑΒΒΑΤΟ 5/9, 8μμ, Μουσείο
Τηλ. επικοινωνίας: 6983 463840

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ

ΟΛΟΙ ΣΤΗ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Απεργιακά,
αντιπολεμικά,
αντιρατσιστικά

Γυρίστε στη σελ. 2

Σαρωτική
9 Αυγούστου

σελ. 8, 9, 11

Μια φορά κι έναν καιρό, οι κυβερνήσεις έλεγαν ότι φροντίζουν για τα «μπάνια του λαού». Αυτά ανήκουν στο παρελθόν. Ένα σκέλος αυτής της αλλαγής είναι η φτώχεια που ανεβαίνει και στερεί από όλο και περισσότερους τη δυνατότητα να πάνε για διακοπές. Κάποιοι δεν φεύγουν καθόλου, πολλοί φεύγουν για να δουλέψουν σκληρά στις γαλέρες της «σεζόν» και οι πιο πολλοί ψαλιδίζουν τις μέρες των διακοπών επειδή ο λογαριασμός δεν βγαίνει.

Υπάρχει, όμως, και ένα δεύτερο σκέλος που καθορίζει το γεγονός ότι ο Αύγουστος δεν είναι πια ένας μήνας χωρίς πολιτική. Είναι η μαζική οργή που βράζει ενάντια στην καταστροφική μανία των από πάνω.

Οι φονικές πυρκαγιές σημάδεψαν τις μέρες του Αυγούστου. Νεκροί πυροσβέστες στο Ρέθυμνο, σύγκρουση ελικόπτερων και ολική καταστροφή στο Πόρτο Γερμενό, πανικός στη Χαλκιδική, νεκροί δυο ηλικιωμένοι στη Σαλαμίνα... Οι φωτιές σταματάνε μόνο όταν φτάσουν στη θάλασσα,

Καυτός Αύγουστος— Εκρηκτικός Σεπτέμβρης

αλλά η κυβέρνηση επιμένει ότι έχει οργανώσει την καλύτερη αντιπυρική περίοδο!

Η αντικυβερνητική οργή ενώθηκε με την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη στις 9 Αυγούστου. Οι καταστροφές από τις πυρκαγιές εδώ ήταν η επιβεβαίωση για το πόσο κοστίζει ο «άξονας» του Μητσοτάκη με τον Νετανιάχου. Λεφτά υπάρχουν για το «θόλο» του Δένδια με το Ισραήλ, αλλά όχι για τη δασοπυρόσβεση. Η Παλαιστινιακή αντίσταση δεν λυγίζει και η αλληλεγγύη την αγκαλιάζει μαζικά εδώ.

Στην πρώτη γραμμή

Τα συλλαλητήρια στις 9 Αυγούστου απλώθηκαν περισσότερο κι από την περσινή 10 Αυγούστου. Μέσα στις πόλεις, μαζική συμμετοχή από κόσμο που έχει περιορίσει τις διακοπές. Στα νησιά και στα βουνά, η κινητοποίηση έφτασε παντού. Στις 14 Αυγούστου στον Πειραιά, οι λιμενεργάτες και οι ναυτεργάτες βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή. Ο Γιώργος Γώγος από τον ΟΛΠ έδωσε τον τόνο για μια συνέχεια αντιπολεμικής κλιμάκωσης.

Η συνέχεια είναι ήδη ξεκινήμενη. Στις 31 Αυγούστου διαδηλώνουν οι Εποχικοί Πυροσβέστες. «Όχι άλλους ήρωες νεκρούς, βγαίνουμε στο δρόμο» είναι το σύνθημά τους. Στις 4 Σεπτέμβρη

τη σκυτάλη παίρνουν οι ήρωες της Υγείας με απεργία και πανελλαδικό συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη. Το διήμερο 4-5 Σεπτέμβρη κορυφώνεται εκείνο το Σάββατο με πανεργατικό πανελλαδικό συλλαλητήριο στο Άγαλμα Βενιζέλου και πορεία στη ΔΕΘ. Πάμε για να κάνουμε τον Μητσοτάκη να μην ξέρει πού να κρυφτεί.

Η απάντηση στις προσπάθειες της Νέας Δημοκρατίας να συνεχίσει τις καταστροφικές επιθέσεις της δεν θα έρθει μέσα από τις ομιλίες των κομμάτων της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης στη ΔΕΘ. Ο Τσίπρας και ο Ανδρουλάκης μετατοπίζονται όλο και πιο δεξιά και πίσω τους ακολουθούν οι άλλες ηγεσίες της κοινοβουλευτικής Αριστεράς. Μέσα σε όλα αυτά που συμβαίνουν, η κριτική τους στην κυβέρνηση ακολουθεί τον Σαμαρά και επικεντρώνεται στο τι κάνει ο Μητσοτάκης απέναντι στο... «μουσουλμανικό ΝΑΤΟ».

Η συμφωνία Τουρκίας-Σαουδικής Αραβίας-Πακιστάν είναι ένα ακόμα βήμα κλιμάκωσης των αντιδραστικών ανταγωνισμών στην περιοχή. Τρέχουν να καλύψουν το κενό που αφήνει η αδυναμία του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στον πόλεμο κατά του Ιράν. Η απάντηση, όμως, δεν είναι η κλιμάκωση των εξοπλισμών και το άπλωμα του «άξονα» Ελλάδα-Κύπρος-Ισραήλ μέχρι την Ινδία.

Η απάντηση βρίσκεται στην κλιμάκωση των αγώνων για την ανατροπή της κυβέρνησης του πολέμου, της ισλαμοφοβίας και της φτώχειας. Με το εργατικό κίνημα μπροστά και σε συντονισμό με το κίνημα που αγωνίζεται από την Παλαιστίνη μέχρι την Αμερική του Τραμπ. Δυναμώνοντας την επαναστατική Αριστερά που επιμένει αντικαπιταλιστικά και διεθνιστικά. Ελάτε να βαδίσουμε μαζί σε αυτό το δρόμο.

Στροφή αριστερά στις ΗΠΑ

Ένα "φάντασμα" στοιχειώνει τις ΗΠΑ - το φάντασμα του σοσιαλισμού. Σε δημοσκοπήσεις, το 39% των Αμερικανών έχουν θετική γνώμη για τον σοσιαλισμό, ενώ μεταξύ των νέων το ποσοστό αυτό αυξάνεται σε πάνω από το 50%.

Η πρόσφατη νίκη του Αμπντούλ ελ Σαγιέντ στις προκριματικές εκλογές των Δημοκρατικών για τη Γερουσία στο Μίσιγκαν αντανάκλα την αυξανόμενη οργή για τον πόλεμο, τη γενοκτονία στη Παλαιστίνη, την ανισότητα και τον κυβερνητικό ρατσισμό στις ΗΠΑ.

Δισεκατομμυριούχοι, μεγάλες επιχειρήσεις και οι λομπίστες της Αμερικανοϊσραηλινής Επιτροπής Δημοσίων Υποθέσεων (Αίρας) έριξαν 70 εκατομμύρια δολάρια στην προσπάθειά τους να εμποδίσουν τον Αμπντούλ ελ Σαγιέντ να είναι υποψήφιος.

Ο Ελ-Σαγιέντ υποστηρίζει την Παλαιστίνη, τη δημόσια υγειονομική περίθαλψη για όλους και θέλει τα εταιρικά χρήματα να απομακρυνθούν από την πολιτική. Η αντίπαλός του, Χέλι Στίβενς, υποστηρίζει τις εταιρείες, τους πολέμους των ΗΠΑ και τη γενοκτονία του Ισραήλ. Έπαιξε με έμφαση το χαρτί του ρατσισμού για να παρουσιάσει τον Ελ-Σαγιέντ, του οποίου οι γονείς είναι Αιγύπτιοι μετανάστες, ως έναν «ξένο».

Αλλά ο αντίκτυπος του κινήματος για την Παλαιστίνη σημαίνει ότι τα ψέματά τους δεν έχουν πλέον απήχηση όπως παλιά. Ακόμη και η εφημερίδα Financial Times προειδοποίησε αυτή την εβδομάδα: «Οποιοσδήποτε Δημοκρατικός που σχετίζεται με την Αίρας έχει μηδαμινή πιθανότητα να γίνει ο υποψήφιος του κόμματός του για το 2028».

Η νίκη του Ελ-Σαγιέντ έρχεται εν μέσω επιτυχιών των Δημοκρατικών Σοσιαλιστών της Αμερικής (DSA) στις προκριματικές εκλογές. Αυτές οι επιτυχίες έχουν προκαλέσει σημαντικές συζητήσεις μεταξύ των σοσιαλιστών για τη σχέση μεταξύ εκλογών και μαζικών κινημάτων και τι μπορούν να κερδίσουν.

Η βρετανική επαναστατική εφημερίδα "Socialist Worker" μίλησε με μέλη των Δημοκρατικών Σοσιαλιστών της Αμερικής (DSA).

Συνέχεια στη σελ. 14

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΤΟ ΣΤΕ ΑΚΥΡΩΣΕ ΤΡΕΙΣ ΑΔΕΙΕΣ ΚΟΛΛΕΓΙΩΝ

Όχι στην αναθεώρηση του άρθρου 16

Σε φιάσκο εξελίσσεται η προσπάθεια της κυβέρνησης να εφαρμόσει το νόμο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Την ώρα που προσπαθεί να αναθεωρήσει το άρθρο 16 έρχεται το ΣΤΕ και ακυρώνει την άδεια τριών ιδιωτικών πανεπιστημίων που είχαν αδειοδοτηθεί με το νόμο που ψήφισε το 2024. Ο νόμος που ψηφίστηκε, ενώ απέναντί του βρέθηκε ένα μαζικό κίνημα φοιτητικών καταλήψεων και μεγάλων διαδηλώσεων για πάνω από τρεις μήνες, δημιούργησε ένα θεσμικό πλαίσιο όπου οι διάφοροι κολλεγιάρχες μπορούν να βαφτίζουν πανεπιστήμια διάφορα κολλέγια και ιδιωτικά ΙΕΚ. Ο νόμος ήταν κομμένος και ραμμένος στα συμφέροντα τους χωρίς να τους αναγκάζει να έχουν στοιχειώδεις υποχρεώσεις για να μπορούν να μετονομαστούν σε πανεπιστήμια.

Αυτή η πολιτική σε συνδυασμό με την υποβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου, τις περικοπές και την σταδιακή μείωση νεοεισερχόμενων μέσω της ΕΒΕ, η συρρίκνωση του δημόσιου πανεπιστημίου έχει στόχο να θησαυρίζουν οι κολλεγιάρχες. Η κυβέρνηση πέρυσι διαφήμιζε τα 4 ιδιωτικά που πήραν άδεια να λειτουργήσουν από τα 12 που έκαναν αίτηση και ένα χρόνο μετά τα τρία από τα τέσσερα χάνουν την άδεια τους.

Ακόμα και το υποτυπώδες πλαίσιο που ψήφισαν φάνηκε αδύνατο να καλυφθεί από τα δήθεν πανεπιστήμια. Τρία έχασαν τις άδειες τους και ανοίγει ο δρόμος για να χάσουν τις άδειες και τα υπόλοιπα. Ακόμα και το υποτιθέμενο παράρτημα του York University για το οποίο πανηγύριζε η κυβέρ-

νηση έχασε την άδεια του. Στο πανεπιστήμιο Keele στην διοίκηση του οποίου φιγουράρει και ο Ανδρέας Λοβέρδος αναφέρονται αδήλωτοι όροφοι, εγκαταστάσεις ακατάλληλες για διδασκαλία και ψυχαγωγία, έλλειψη κλιμακοστασίου για ΑμεΑ, ημιτελείς κατασκευές και αποθήκευση κατασκευαστικών υλικών μέσα σε αίθουσες διδασκαλίας. Στο York οι αποκλίσεις αφορούσαν τη στατικότητα, την πυρασφάλεια, την πρόσβαση ΑμεΑ και τον φυσικό φωτισμό και αερισμό. Καπιταλιστές απατεώνες φίλοι του Μητσοτάκη που βαφτίζουν πανεπιστήμια διαμερίσματα σε πολυκατοικίες!

Η εξέλιξη αυτή αποτελεί τεράστια δικαίωση για το φοιτητικό κίνημα και για τους εργαζόμενους και εκπαιδευτικούς στα πανεπιστήμια που συγκρούστηκαν με την πολιτική της κυβέρνησης στην εκπαίδευση. Αυτοί που αποδεικνύεται πως είχαν δίκιο είναι οι χιλιάδες φοιτητές που έκαναν συνε-

λεύσεις, καταλήψεις και διαδήλωναν ενάντια στα ιδιωτικά ΑΕΙ και στην προσπάθεια διάλυσης της Παιδείας από την κυβέρνηση.

Την ώρα που ο Μητσοτάκης ετοιμάζεται να ανέβει στην ΔΕΘ η απόφαση του ΣΤΕ έρχεται πάνω στην ώρα. Το φοιτητικό κίνημα, η νεολαία με τους συλλόγους της μπορεί και πρέπει να βρεθεί μαζί με την εργατική τάξη που ξεσηκώνεται ενάντια στα εγκλήματα του Μητσοτάκη. Τώρα είναι η στιγμή για κλιμάκωση των αγώνων για να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση που τα κάνει όλα στάχτη στον βωμό του κέρδους. Η ενότητα και η κοινή δράση των φοιτητών/τριών και του εργατικού κινήματος είναι η δύναμη που μπορεί να ξηλώσει και τις ιδιωτικοποιήσεις και την

κυβέρνηση.

Διεκδικούμε να κλείσουν τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση και τους νόμους της, να μην αναθεωρηθεί το άρθρο 16 και απαιτήσουμε ενίσχυση των δημόσιων πανεπιστημίων για τις ανάγκες της κοινωνίας. Λεφτά για την παιδεία και όχι για εξοπλισμούς και για συμμετοχή στους πολέμους. Απέναντι σε αυτούς όπως η ΕΛΑΣ του Τσίπρα που μας λένε, είμαστε ενάντια στα ιδιωτικά αλλά τόσο φοιτητές έχουν γραφτεί, δεν μπορούμε να ζητάμε να καταργηθούν, η απάντηση του κινήματος χρειάζεται να είναι ξεκάθαρη. Άμεσο κλείσιμο των υποτιθέμενων ιδιωτικών πανεπιστημίων, αποζημίωση των οικογενειών που έχουν καταβάλλει δίδακτρα και άμεση εγγραφή τους στα δημόσια πανεπιστήμια.

Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Σίγουρα σ' άλλους ουρανούς τραγουδάς και ξεδιπλώνεις με χιούμορ και με τρέλα τη σοφία σου.

Αντικοφορμιστής, αντιφασίστας, πολύπλευρη καλλιτεχνική φυσιογνωμία, άφησε αποτύπωμα με σειρές, ταινίες, θεατρικά και τη ρεμπετοπαράστασή του, τους Κυνικούς, όπου έπαιζε, τραγουδούσε, έγραφε στίχους και σχολίαζε με την κομπανία του βαθιά στοχαστικά και πολιτικά.

Έπαιξε στο Μάθε παιδί μου γράμματα, στο Ρεμπέτικο, στο Εν Πλω και στο Κάμπινγκ. Έπαιξε και σκηνοθέτησε τους Ιππείς της Πύλου. Κύκνειο άσμα του η Γκέμα του Λιαντίνη, όταν διαισθανόταν ότι πλησιάζει το επέκεινα.

Αποφάσισε να γυρίσει πίσω στα μέρη του, πήρε τον εγκαταλειμμένο σταθμό τρένου στην Κυπαρισσία και έφτιαξε το Τρενοτεχνείο, ένα πολιτιστικό στολίδι για ολόκληρη την Πελοπόννησο, πρότυπο χώρο εκδηλώσεων και συναυλιών.

Έλεγε: «Νομίζεις δεν μπορώ να παίξω στην τηλεόραση; Απλά δεν μπορώ, όχι πια, αυτή τη σχέση εκμετάλλευσης που αντιμετωπίζει τον καλλιτέχνη σαν κομμάτι κρέας ενώ ταυτόχρονα περιορίζει την δημιουργικότητα του».

Είχε το καταφύγιό του στο Μερολίθι, μια βραχώδη ακτή των Φιλιατρών, όπου έγραφε τραγούδια, ποιήματα, θεατρικά. Μάζευε τις ελιές του, καλλιεργούσε τα' αμπέλια του και έβγαζε κρασί. Αγαπούσε τα ζώα. Έσωσε μια σκυλίτσα απ' τον πάτο ενός πηγαδιού και την είχε Αρχόντισσα μαζί με τα' άλλα του σκυλιά. Και την ώρα της δύσης περπατούσε ξυπόλυτος απ' το Μερολίθι στο λιμανάκι του Πάπα, μες απ' τις καλαμιές και τα' αγκάθια για να πάρει τη δύναμη της γης την ώρα που ο ήλιος βουτούσε στη θάλασσα.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Πού πας αηδόνι μου;

εκεί στον Κυπαρισσιτικό κόλπο εκτόξευε, με το μοναδικό του στυλ, ενέργεια ελευθερίας και αυθεντικότητας.

Παρά την τόσο σημαντική του παρουσία για τόσες δεκαετίες στα καλλιτεχνικά πράγματα της περιοχής μας, η σταθερά αντικοφορμιστική του στάση ενόχλησε πολλές φορές τα συντηρητικά στοιχεία της Μεσσηνίας, την εκκλησία και τους πατριδοκάπηλους.

Σαν συγχωριανοί του, συνοδοιπόροι του, φίλοι του αποχαιρετάμε τον Νίκο Καλογερόπουλο με βαθιά θλίψη και με τα λόγια που βάζει στο στόμα της πρωταγωνίστριάς του στους Ιππείς της Πύλου: «Δεν χωρίζουμε τους ανθρώπους σε έλληνες και bárbarους, κριτήριο της αξίας είναι, όχι η φυλετικότητά, αλλά η αρετή».

Θάλεια Γεωργοπούλου

ΣΑΛΑΜΙΝΑ

Η φωτιά ανέδειξε ξανά ευθύνες και την ανάγκη για πρόληψη

Η πυρκαγιά στη Σαλαμίνα, με τις δύο ανθρώπινες απώλειες, τους 9 τραυματίες, τις καταστροφές σε περιουσίες και τις μεγάλες συνέπειες για το φυσικό περιβάλλον, φέρνει ξανά στο προσκήνιο το ζήτημα της πολιτικής προστασίας και της πρόληψης.

Οι υπεράνθρωπες προσπάθειες των πυροσβεστών, των εθελοντών και των κατοίκων είναι δεδομένες, όμως δεν μπορούν να υποκαθιστούν την ανάγκη για έναν ισχυρό και αποτελεσματικό κρατικό μηχανισμό.

Η πρόληψη, η έγκαιρη παρέμβαση και η επαρκής στελέχωση και χρηματοδότηση της πολιτικής προστασίας πρέπει να αποτελούν σταθερή προτεραιότητα και όχι να ενεργοποιούνται μετά από κάθε καταστροφή. Παράλληλα, η κατάσταση που επικρατεί σε ορισμένα οικόπεδα και σημεία της πόλης, με ξερά χόρτα, απορρίμματα και χώρους που δεν έχουν καθαριστεί εγκαίρως, δημιουργεί εύλογα ερωτήματα.

Η ευθύνη για την πρόληψη είναι πολυεπίπεδη και αφορά τόσο την κεντρική διοίκηση όσο και την αυτοδιοίκηση, αλλά και τους ίδιους τους ιδιοκτήτες οικοπέδων. Ο Δήμος οφείλει, στο μέτρο των αρμοδιοτήτων του, να εντείνει τους ελέγχους, την καθαριότητα και την απομάκρυνση επικινδυνών υλικών, ενώ η Πολιτεία πρέπει να παρέχει στους δήμους τα απαραίτητα μέσα και προσωπικό. Η προστασία μιας πυκνοκατοικημένης και ιδιαίτερα ευάλωτης περιοχής όπως η Σαλαμίνα απαιτεί συνεργασία και όχι μετακύλιση ευθυνών.

Βαγγέλης Παπαμιχαήλ,
κάτοικος Σαλαμίνας

ΓΑΥΔΟΣ

Σε πενήνθερη διαμαρτυρία με συγκέντρωση στις 10/10 έξω από το Δημαρχείο της Γαύδου προχώρησαν πολίτες που διαμένουν στο νησί απαιτώντας να ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους για μεταδημοτεύσεις και βεβαιώσεις μόνιμης κατοικίας.

Ζητάνε να σταματήσει η αυθαιρεσία της δημοτικής αρχής, καταγγέλλοντας ότι δεν τους επιτρέπεται να κάνουν μεταδημοτέυση, την ώρα που στο παρελθόν δίνονταν μεταδημοτεύσεις σε άτομα που δεν ήταν πραγματικοί κάτοικοι της Γαύδου, με σκοπό να αποκτηθούν ψήφοι στις εκλογές.

Λευτέρης Μπάνος

Κλιμακώνουν οι Πυροσβέστες

Σε κλιμάκωση των κινητοποιησέών τους προχωράνε η Πανελλήνια Ομοσπονδία Πυροσβεστικών Υπαλλήλων Ιδιωτικού Δικαίου και το Πανελλήνιο Σωματείο Συμβασιούχων με παράσταση διαμαρτυρίας στις 31 Αυγούστου στις 11πμ στο Μέγαρο Μαξίμου στην Αθήνα και στη συνέχεια με μαζικό ανέβασμα στη ΔΕΘ.

Οι εποχικοί πυροσβέστες –που φέτος το καλοκαίρι μετράνε ξανά νεκρούς και τραυματίες στην άνιση μάχη με τις πυρκαγιές- απαιτούν δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή εργασία -και τους 12 μήνες του χρόνου- αύξηση του ηλικιακού ορίου για μονιμοποίηση, καλύτερες συνθήκες και μέσα εργασίας, εργασιακά δικαιώματα και ασφάλεια, ώστε να καλυφθούν οι χιλιάδες κενές θέσεις προσωπικού και να μπορέσει να υπάρξει αποτελεσματική αντιμετώπιση των πυρκαγιών.

Στις 11 Αυγούστου, οι εποχικοί πυροσβέστες διαδήλωσαν με μαύρα περιβραχιόνια στην Τρίπολη τιμώντας τους νεκρούς συναδέλφους τους ενώ η κυβέρνηση κάτω από την πίεση των αντιδράσεων αναγκάστηκε να προχωρήσει σε αύξηση των υπερωριών, των εξαιρέσιμων και των νυχτερινών.

«Την ώρα που εξελισσόταν η παράσταση διαμαρτυρίας στην Τρίπολη, είδαμε ανακοίνωση από το υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας για αύξηση των υπερωριών, των εξαιρέσιμων και των νυχτερινών» δήλωσε ο πρόεδρος του Πανελληνίου Σωματείου Πυροσβεστών **Γιώργος Τζελέπης**. «Από πολλά site παρουσιάστηκε ως παροχή 3 εκατομμυρίων ευρώ στους Εποχικούς Πυροσβέστες, με τίτλους που αποπροσανατολίζουν τη κοινή γνώμη από την πραγματικότητα.

Η αύξηση των συγκεκριμένων αριθμών, αποτελεί εξυπηρέτηση της υπηρεσίας και όχι παροχή στους Εποχικούς Πυροσβέστες. Στην ουσία εχθές εγκρίθηκαν κι άλλα χρήματα για να χρησιμοποιήσουν τους εποχικούς πυροσβέστες σε περισσότερη υπερεργασία... Επιβεβαιώθηκε έτσι ακόμα μια φορά πως το Πυροσβεστικό Σώμα χρήζει άμεσης ενίσχυσης σε προσωπικό...».

Καταστροφή και θάνατος χωρίς τέλος

Τα δίκαια αιτήματα των εποχικών πυροσβεστών ήρθαν να επιβεβαιώσουν με τον χειρότερο τρόπο οι καταστροφικές και φονικές πυρκαγιές που συνεχίστηκαν και την περασμένη εβδομάδα σε πολλά σημεία σε όλη την Ελλάδα με τις μεγαλύτερες: στη Χαλκίδα, στη Σκύρο, στο Ρέθυμνο για δεύτερη φορά και στη Σαλαμίνα. Ξανά κήκαν χιλιάδες στρέμματα δάσους, ζώα, σπίτια και περιουσίες, εκατοντάδες άνθρωποι αναγκάστηκαν να εκκενώσουν από θαλάσσης όπως-όπως με πλωτά μέσα, χάρη στην κινητοποίηση του κόσμου.

Στη Σαλαμίνα δέκα άνθρωποι οδηγήθηκαν με εγκαύματα στο νοσοκομείο. Κάποιοι, όπως οι δύο ηλικιωμένοι άνθρωποι, δεν τα κατάφεραν. Κάηκαν προσπαθώντας να ξεφύγουν από τις φλόγες ανεβάζοντας τον συνολικό αριθμό των νεκρών στις φετινές πυρκαγιές στους έντεκα. Η κυβέρνηση για ακόμη μια φορά θεωρεί ότι έκανε το καθήκον της στέλνοντας μηνύματα στο 112. Το πώς θα γίνει αυτό επί του πεδίου, πώς θα σωθούν ευπαθείς ομάδες, ηλικιωμένοι, ανάπηροι αλλά και όλοι οι υπόλοιποι - «προσωπική μας ευθύνη»...

Γ.Π.

Η πρόταση Τσίπρα για τους ΟΤΑ και η «αρχιτεκτονική» περικοπών και ιδιωτικοποιήσεων

Στα τέλη του Ιουλίου ο Αλέξης Τσίπρας παρουσίασε το σχέδιο της ΕΛΑΣ για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, με παρόντες και παρούσες πολλούς και διάφορους Δημάρχους και Περιφερειάρχες, όπως ο Χάρης Δούκας, ο Γιάννης Μώραλης, και ο Δημήτρης Κουρέτας.

Ο Τσίπρας ξεκίνησε μιλώντας για κάποια από τα πραγματικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα χιλιάδες κάτοικοι σε δεκάδες δήμους σε δυσπρόσιτες περιοχές όπως η διάλυση της δημόσιας Υγείας και Πρόνοιας που αναγκάζουν πολλούς/ες να εγκατασταθούν στις μεγάλες πόλεις, όπου έρχονται αντιμέτωποι με την κρίση στέγης. Τόνισε ότι «η Ελλάδα δεν μπορεί να χωρίζεται σε πολίτες δύο ταχυτήτων» και πως η ποιότητα ζωής δεν πρέπει να εξαρτάται από τον τόπο κατοικίας. Το πρόβλημα, σύμφωνα με τον Τσίπρα, βρίσκεται στο συγκεντρωτικό κράτος και στην έλλειψη δυνατότητας συμμετοχής του πολίτη στη διαμόρφωση των αποφάσεων για τοπικά ζητήματα, οι οποίες χρειάζεται να παίρνονται «από κάτω προς τα πάνω».

Το σχέδιο που παρουσιάστηκε ονομάστηκε «Αριστοτέλης» και όπως είπε ο Τσίπρας φιλοδοξεί να διαμορφώσει μια νέα σχέση ανάμεσα στην εξουσία και τους πολίτες-μία «Νέα Μεταπολίτευση»- με στόχο τη μετάβαση από ένα συγκεντρωτικό κράτος σε μια πραγματική αποκέντρωση.

Πιο συγκεκριμένα το σχέδιο «Αριστοτέλης» περιλαμβάνει τρεις πυλώνες: Την κατάργηση των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, τη δημιουργία Μητροπολιτικών Δήμων (αρχικά Αθήνας και Θεσσαλονίκης) που θα αποκτήσουν κυβερνητικές αρμοδιότητες και την αποκατάσταση των αδικιών που γέννησε ο Νόμος «Καλλικράτης» (2010) με «τις βίαιες και αναγκαστικές συνενώσεις των Δήμων», την αναγέννηση των κοινοτήτων, οι πρόεδροι των οποίων θα εκλέγονται απευθείας από τους πολίτες, τη διαμόρφωση συμμετοχικών προϋπολογισμών, καθιέρωση τοπικών δημοψηφισμάτων, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η συμμετοχή των πολιτών.

Προχωρώντας στην παρουσίαση του προγράμματος και φτάνοντας στο οικονομικό σκέλος, τόνισε ότι η εξασφάλιση της οικονομικής αυτονομίας των δήμων αποτελεί τον κεντρικό πυλώνα του Σχεδίου «Αριστοτέλης», καθώς θεωρείται ότι δεν μπορεί να υπάρξει πραγματική αυτοδιοίκηση χωρίς οικονομική ανεξαρτησία. «Η στρατηγική αυτή βασίζεται στην κατοχύρωση σταθερών πόρων, τη δημιουργία νέων επενδυτικών εργαλείων και την ενεργειακή αυτονομία», είπε.

Η πρόταση της ΕΛΑΣ για την Τοπική

Αυτοδιοίκηση, όπως και όλοι οι προηγούμενοι Νόμοι που ψηφίστηκαν από την περίοδο των μνημονίων έως σήμερα, βασίζονται σε μία ψεύτικη εκτίμηση. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα εκατομμύρια κάτοικοι στις πόλεις και στα χωριά, δεν είναι ζήτημα «αρχιτεκτονικής» του κράτους αλλά ζήτημα υποχρηματοδότησης.

Οικονομικός στραγγαλισμός

Οι Δήμοι έχουν υποστεί τεράστια επίθεση τα τελευταία χρόνια. Βασικό εργαλείο για αυτόν το οικονομικό στραγγαλισμό ήταν ο Νόμος «Καλλικράτης» (2010), όπου οι 1034 δήμοι που υπήρχαν πανελλαδικά συγχωνεύθηκαν σε 325 και δημιουργήθηκαν 13 μεγάλες υπερ-περιφέρειες. Συγχωνεύθηκαν και καταργήθηκαν οργανισμοί, μειώθηκαν δραστηριότητες κατά δεκάδες χιλιάδες οι οργανικές θέσεις, ενώ οι Δήμοι φορτώθηκαν νέες αρμοδιότητες.

Οι Δήμοι απόχτησαν «οικονομική αυτοτέλεια», «οικονομική αυτάρκεια και δυνατότητα άντλησης ιδίων πόρων» - εν ολίγοις να λειτουργούν σαν επιχειρήσεις, είτε χαρατσώνοντας τους πολίτες, είτε παρέχοντας υπηρεσίες επί πληρωμή. Τα κονδύλια για τη συντήρηση των σχολείων και των δημόσιων χώρων πετσοκόφτηκαν, όπως και για τις δομές κοινωνικής πρόνοιας και τους παιδικούς σταθμούς με συνέπεια να φορτώνονται ακόμα μεγαλύτερα βάρη στην οικογένεια και κατ' επέκταση στις γυναίκες. Η πηγή των «εσόδων» των ΟΤΑ έφτασαν να είναι ο απλός κόσμος, καθώς «οι πόροι για την τοπική αυτοδιοίκηση» χρηματοδοτούνται άμεσα από τα Δημοτικά τέλη.

Ο Καλλικράτης ήταν κομμάτι της επίθεσης σε μισθούς, συντάξεις, εργασιακές σχέσεις που περιλαμβάνει το Πρόγραμμα Σταθερότητας και το Μνημόνιο με την τρόικα του ΔΝΤ, της Κομισιόν και της ΕΚΤ. Ο στόχος δεν ήταν να «αποκεντρώσει» τις λειτουργίες των ΟΤΑ αλλά να φορτώσει ένα νέο δυσβάσταχτο κόστος στους εργαζόμενους και τους κατοίκους. Βάθυνε την ταξική διαφοροποίηση ανάμεσα στις πόλεις και τις περιφέρειες, οδήγησε στην περαιτέρω εγκατάλειψη της επαρχίας και της υπαίθρου, ειδικά των πιο φτωχών περιοχών και στην υποβάθμιση του περιβάλλοντος στο όνομα της «ανάπτυξης».

Οι περικοπές στη χρηματοδότηση των Δήμων που έφτασαν το 60% από το 2010, ποτέ δεν αντιστράφηκαν. Μάλιστα σήμερα το κράτος δεν αποδίδει στους δήμους και αυτά τα πετσοκομμένα ψίχουλα που θεσμοθετήθηκαν με τον Καλλικράτη. Οι Κεντρικοί Αυτοτελείς Πόροι (ΚΑΠ) που δεν έχουν αποδοθεί φτάνουν τα 8,5 δις ευρώ.

Τον «Καλλικράτη» ακολούθησε ο Νόμος «Κλεισθένης» του 2018, όπου η τοπική αυτοδιοίκηση παρέμεινε κάτω από το ασφυκτικό έλεγχο της κληρονομιάς των μνημονίων, της επιτήρησης και των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών των περικοπών, που επέβαλαν ΕΕ και ΔΝΤ. Η απλή αναλογική συνοδεύτηκε με αύξηση του συγκεντρωτικού ρόλου του Δημάρχου και των αρμοδιοτήτων του, ώστε να μπορεί να προχωρά, χωρίς αποφάσεις των δημοτικών συμβουλίων. Σήμερα η κυβέρνηση του Μητσοτάκη έφτασε να ψηφίσει τον πιο κατάπτυστο Κώδικα Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που προβλέπει εκλογή Δημάρχου ακόμα και κάτω από το 43% βάσει του οποίου έγιναν οι δημοτικές εκλογές του 2024.

Ο Τσίπρας δεν μίλησε για τίποτα από όλα αυτά. Τόνισε μάλιστα ότι ο Καλλικράτης «ήταν μια σημαντική μεταρρύθμιση για την εποχή του», ενώ ο πρώην Δήμαρχος Νίκαιας-Ρέντη **Γ. Ιωακεμίδης**, που συνέταξε το Σχέδιο «Αριστοτέλης», στην τοποθέτησή του ομολόγησε ότι «όταν ψηφίστηκε ήταν αντίθετος αλλά τώρα τον βλέπει με ψυχραιμία».

Πρόκειται για ευθεία ομολογία ότι η πρόταση της ΕΛΑΣ δεν έχει τίποτα να κάνει με τα αιτήματα των εργαζόμενων και των κατοίκων που δίνουν όλα τα τελευταία χρόνια μάχες διεκδικώντας πόλεις σύμφωνα με τις ανάγκες τους.

Αυτό που χρειάζονται οι Δήμοι είναι αύξηση της χρηματοδότησης, προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, μονιμοποιήσεις, δημόσιες και δωρεάν κοινωνικές δομές, ελεύθερους χώρους για τις ανάγκες των κατοίκων. Και σχετικά με το εκλογικό σύστημα, δε φτάνει να ξαναγυρίσει η εκλογή Δημάρχου με τη δεύτερη Κυριακή και το 50%+1, που κατήργησε η ΝΔ (όπως είπε ο Τσίπρας). Χρειάζεται να αλλάξει το εκλογικό σύστημα συνολικά, αρχίζοντας από την κατάργηση του πλαφόν του 3% και την καθιέρωση της απλής αναλογικής, την καθιέρωση του δικαιώματος της συμμετοχής στις εκλογές χιλιάδων μεταναστών/τριών, που ζουν δεκαετίες στη χώρα, πληρώνουν φόρους και δημοτικά τέλη, αλλά αντιμετωπίζονται ως πολίτες β' κατηγορίας.

Όλα αυτά χρειάζεται να τα επιβάλουμε με τους αγώνες μας σε κάθε γειτονιά. Οι εργαζόμενοι της ΠΟΕ -ΟΤΑ που κατάφεραν με τους αγώνες τους να ανοίξουν το δρόμο της μονιμοποίησης για χιλιάδες συμβασιούχους εργαζόμενους, δείχνουν το δρόμο για κερδίσουμε όλα όσα μας έκλεψαν όλα αυτά τα χρόνια, για χάρη της καπιταλιστικής ανάπτυξης που καταστρέφει τις πόλεις και τις ζωές μας.

Κατερίνα Θωίδου,
δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντης
με την Ανταρσία στην Κοκκινιά

ΓΙΟΡΤΗ ΠΑΚΙΣΤΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

«Δουλειά, σεβασμός, αλληλεγγύη, χωρίς ρατσισμό»

Πάνω από 2.000 άτομα συμμετείχαν στη μεγάλη γιορτή που οργάνωσε στις 14 Αυγούστου η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «η Ενότητα» πλημμυρίζοντας την πλατεία Δημαρχείου τη μέρα ανεξαρτησίας του Πακιστάν.

Γυναίκες, άνδρες, παιδιά ντυμένα με τις παραδοσιακές φορεσιές συμμετείχαν στην εκδήλωση, με, ομιλίες, χορούς, τραγούδια και φαγητό, που οργανώνεται στην Αθήνα εδώ και 29 χρόνια κάθε Αύγουστο.

Από νωρίς το απόγευμα στην πλατεία κατέφθαναν πούλμαν με μετανάστες, στην πλειοψηφία τους, εργάτες γης από τον Μαραθώνα, τον Άγιο Στέφανο, τον Ασπρόπυργο, τα Οινόφυτα και άλλα μέρη της Αττικής και της Βοιωτίας πολλοί μαζί με τις οικογένειές τους, τους οποίους οι συγκεντρωμένοι υποδέχονταν με νταούλια.

Το παρών έδωσαν στην εκδήλωση εκπρόσωποι από συνδικάτα και κόμματα (ΠΑΣΟΚ, ΜέΡΑ 25, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Αριστερά, ΣΕΚ). Χαιρετισμούς απηύθυναν ο εκπρόσωπος του Συνδικάτου Ποτών και Τροφίμων Αττικής, η **Ανυσία Τζονιού** εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ και ο **Σπύρος Παπακώστας** εκ μέρους του ΣΕΚ.

«Εμείς θέλουμε με δικαιώματα, με δικαιοσύνη, με σεβασμό, με νόμους να υπάρχει κυβέρνηση στο Πακιστάν. Θέλω να ευχαριστήσω κάθε έλληνα-ίδα που είναι δίπλα μας σε κάθε μάχη, αγώνα και γιορτή. Ευχαριστούμε τον Δήμο Αθήνας, τους βουλευτές, τα πολιτικά και εργατικά κόμματα, που μας στηρίζουν γιατί είμαστε εργατική τάξη και είμαστε όλοι για ένα πράγμα. Δουλειά, σεβασμό, αλληλεγγύη, χωρίς ρατσισμό» δήλωσε ο πρόεδρος της κοινότητας **Τζαβέντ Ασλάμ** στο Orange Press Agency.

«Δεν είναι θέμα αν είσαι Πακιστανός, Έλληνας, Γερμανός ή Αμερικανός. Όλοι είμαστε το ίδιο. Εγώ λέω ότι πρώτα από όλα είμαστε άνθρωποι και μετά έρχονται η θρησκεία και όλα τα άλλα» τόνισε ο **Αχμάντ Γιούνες** που ζει και εργάζεται στην Ελλάδα πάνω από τρεις δεκαετίες.

Δεν περνάνε οι συκοφαντίες και οι προβοκάτσιες

Τη γιορτή της Πακιστανικής Κοινότητας επιχείρησαν να προβοκάρουν ρατσιστικά δημοσιεύματα τις προηγούμενες μέρες. Ο πηχυαίος τίτλος στο πρωτοσέλιδο της εφημερίδας «Δημοκρατία» που κυκλοφόρησε δύο μέρες πριν την εκδήλωση αποτελεί μνημείο ψευτιάς, κίτρινισμού και ρατσισμού για το οποίο θα έπρεπε να παρέμβει η ΕΣΗΕΑ και η ΠΟΕΣΥ. Δεν είναι τυχαίο ότι το δημοσίευμα έγινε «σημαία» και αναπαράχθηκε σε

14/8, πλ. Δημαρχείου. Φωτό: Γιώργος Πίτσας

κάθε είδους φασιστοσαίτ με τα σχόλια να γεμίζουν από καλέσματα για «δράση» εναντίον των μεταναστών.

Γράφει: «Άλωση της Αθήνας από Πακιστανούς παραμονή του 15Αύγουστου. Προκλητική πρόσκληση σε χιλιάδες λαθρομετανάστες να πλημμυρίσουν το κέντρο υψώνοντας τις σημαίες του Πακιστάν και χτυπώντας τα τύμπανα. Επίδειξη ισχύος και υβριδικής επιρροής λίγο μετά τη σύναψη της αμυντικής συμφωνίας με την Τουρκία και τη Σαουδική Αραβία... “Ναι εγώ το ενέκρινα” απαντά η αντιδήμαρχος του Δούκα... Συγκλονιστική η αυτοψία της «Δημοκρατίας» στα άβατα της Ομόνοιας όπου βασιλεύει η ανασφάλεια, είναι άφαντη η αστυνομία και έχει χαθεί η ελληνική γλώσσα».

Είναι πραγματικά να απορεί κανείς με το πόσα ψέματα κατάφεραν να χωρέσουν σε λίγες λέξεις:

Η «Δημοκρατία», εν μέσω θερινής νυχτός, ανακάλυψε και μετέτρεψε σε «Άλωση», μια γιορτή που οργανώνεται στην Πλατεία Δημαρχείου εδώ και είκοσι χρόνια κάνοντας επίθεση στον Δούκα γιατί έδωσε τον χώρο, όπως και όλοι οι δήμαρχοι πριν από αυτόν!

Εξανίσταται για τις πακιστανικές σημαίες λες και οι ελληνικές σημαίες δεν υψώνονται κάθε χρόνο την 25 Μαρτίου σε αντίστοιχες εκδηλώσεις των ελληνικών κοινοτήτων στη Νέα Υόρκη και άλλες πόλεις σε όλο τον κόσμο.

Η σκόπιμη χρήση της λέξης «λαθρομετανάστες» πέραν του ότι αντιτίθεται σε κάθε δημοσιογραφική δεοντολογία, πέραν του ότι είναι απολύτως ρατσιστική γιατί κανένας εργάτης και άνθρωπος δεν είναι «λαθραίος», είναι και απολύτως ψευδής για μια κοινότητα της οποίας δεκάδες χιλιάδες μέλη ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα από την δεκαετία του '70. Θα έπρεπε τουλάχιστον να γνωρίζουν οι κονδυλοφόροι του ρατσισμού, ότι τα φρούτα και τα λαχανικά που τρώνε, γράφοντας τα αίσχη τους είναι μαζεμένα από χέρια μεταναστών εργατών γης. Σε αυτούς απειλούν να επιβάλουν ρατσιστική τρομοκρατία στο στυλ του αμερικανικού νότου του περασμένου αιώνα.

Τα περί «επίδειξης ισχύος» και «υβριδικής επιρροής» της κυβέρνησης του Πακιστάν θά ήταν γελοία αν δεν ήταν επικίνδυνα. Η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας έχει πάρει θέση ενάντια στην στρατιωτική κυβέρνηση του Πακιστάν και έχει οργανώσει εκδηλώσεις για την κατάλυση της δημοκρατίας ζητώντας σεβασμό των δι-

καιωμάτων στη χώρα. Στο παρελθόν, ο πρόεδρος της Τζαβέντ Ασλάμ έχει απειληθεί από κυβερνήσεις του Πακιστάν που, αντιθέτως, δρούσαν και δρουν σε συνεργασία με ελληνικές κυβερνήσεις. Όσον αφορά δε, τη Σαουδική Αραβία, καλύτερα η «εφημερίδα» να αναζητήσει για πληροφορίες τον Αντώνη Σαμαρά που ως πρωθυπουργός, το 2013-14 υποδεχόταν τους αιμοσταγείς πρίγκιπες στο Μέγαρο Μαξίμου και ήταν βουλευτής της ΝΔ το 2021 όταν αποφασίζονταν η τοποθέτηση των Πάτριот στη Σαουδική Αραβία.

Τέλος, η σύνδεση της γιορτής της Πακιστανικής Κοινότητας με την «ανασφάλεια» και τα περί «άφαντης αστυνομίας στο κέντρο» -ψευδής και στα δύο σκέλη- είχε ως άμεσο στόχο να λειτουργήσει σαν «λαγός» για τη στοχοποίηση της εκδήλωσης.

Φτάνοντας στο χώρο της πλατείας το απόγευμα της 14ης Αυγούστου και ενώ ο κόσμος άρχιζε να μαζεύεται, μια κλούβα ΜΑΤ, αστυνομικοί της ΔΙΑΣ και της ΟΠΚΕ παρενοχλούσαν και σταματούσαν για εξακριβώσεις τους μετανάστες πάνω στην πλατεία προκειμένου να τους τρομοκρατήσουν για να φύγουν από το χώρο. Από κοντά τους είχαν και ΕΝΑΝ «αγανακτισμένο» που έλεγε «να φύγουν από εδώ οι μουσουλμάνοι» κλπ. Αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν από τον χώρο της πλατείας κάτω από τις διαμαρτυρίες της Κοινότητας και του προέδρου της – όταν το περιστατικό άρχισε να καταγράφεται από κάμερες. Ακόμη ένα «μπράβο» στον Πλεύρη και τον Χρυσόχοϊδη...

ΚΕΕΡΦΑ

«Στα 20 χρόνια της εκδήλωσης της Πακιστανικής κοινότητας στην πλ. Δημαρχείου, ο ρατσιστικός οχετός ανακάλυψε “άλωση” ανέφερε σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ. «Η εκδήλωση αυτή πρωτοξεκίνησε το 1998. Προφανώς Δήμαρχοι παντός πολιτικού χρώματος έχουν δώσει αντίστοιχη άδεια, όπως ο Νικήτας Κακλαμανής από το 2006-2010 και ο Κώστας Μπακογιάννης από το 2019-2023. Πρόκειται για εκδήλωση που δίνει την ευκαιρία για μια γιορτή των μεταναστών εργατών από το Πακιστάν με τη συμμετοχή δυνάμεων του εργατικού κινήματος και της αριστεράς.

Η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος ΕΝΟΤΗΤΑ έχει συνδέσει τη δράση της με αγώνες για τα εργατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες σε κοινή δράση με το εργατικό, το αντιφασιστικό και το αντιρατσιστικό κίνημα. Τεράστια η συμβολή της

14/8, πλ. Δημαρχείου. Φωτό: Γιώργος Πίτσας

Φωτό: Πακιστανική Κοινότητα

Η Ανυσία Τζονιού χαιρετίζει εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ

στον αγώνα για να μπει τέλος στη δολοφονική δράση των ταγμάτων εφόδου των μαζί της Χρυσής Αυγής, των οργανωτών των πογκρόμ στον Άγιο Παντελεήμονα, των δολοφόνων του Παύλου Φύσσα και του Σαχτάτ Λουκμάν. Επίσης, στους μεγάλους αγώνες των εργατών γης στη Μανωλάδα. Ενώ έκδηλη ήταν η αλληλεγγύη της στους πλημμυρόπληκτους της Μάνδρας και τους πυρόπληκτους στο Μάτι.

Η απόπειρα του Θ.Πλεύρη να απελάσει τον πρόεδρο της κοινότητας Τζαβέντ Ασλάμ σκόνταψε στην απόφαση της επιτροπής ασύλου που την απέρριψε διότι η μάχη του Τζαβέντ Ασλάμ τον έχει φέρει σε σύγκρουση και με τις Πακιστανικές αρχές και τη πρεσβεία στην Αθήνα.

Η εφημερίδα Δημοκρατία επιτίθεται σε αντιφρονούντες, θυμίζοντας τις επιθέσεις που δέχονταν οι Έλληνες εξόριστοι της χούντας όταν προχωρούσαν σε κινητοποιήσεις για δημοκρατία και ελευθερία στις χώρες που κατέφυγαν.

Στην Αθήνα, ο εργατόκοσμος δέχεται την άλωση των δικαιωμάτων του από την συμμορία των μεγαλοκαρχαριών του πλούτου, την άλωση των γειτονιών από τους κερδοσκόπους και το τουριστικό κεφάλαιο, που τινάζουν τα νοίκια στα ύψη. Αυτά είναι τα προβλήματα που γεννούν οι προτεραιότητες της κυβέρνησης της φτώχειας, του πολέμου και του ρατσισμού, οι οποίες ανοίγουν τον δρόμο στους φασίστες.

Θα βρεθούμε στην εκδήλωση της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος ΕΝΟΤΗΤΑ και καλούμε σε συμμετοχή τις δημοκρατικές και αριστερές δυνάμεις, τα συνδικάτα και τις δημοτικές κινήσεις. Η Αθήνα ήταν, είναι και θα είναι πόλη αντιφασιστική, πόλη της αλληλεγγύης και της ειρήνης και όχι πόλη ρατσιστικού μίσους».

Γ.Π.

14/8, πλ. Δημαρχείου.
Φωτό: Γιώργος Πίτσας

Κάτω τα χέρια απ' το Κασμίρ

Ένας ασταμάτητος ξεσηκωμός, με διαδηλώσεις και απεργίες, βρίσκεται σε εξέλιξη τους τελευταίους μήνες στο Αζάντ Κασμίρ (πρόκειται για το κομμάτι του Κασμίρ που τελεί υπό πακιστανική διοίκηση ενώ το υπόλοιπο είναι υπό ινδική). Το μέγεθος του ξεσηκωμού αλλά και η απειλή αυτός να εξαπλωθεί στο ίδιο το Πακιστάν, σήμανε την άγρια καταστολή εκ μέρους του πακιστανικού κράτους. Ο Γιούρι Πράσαντ απαντά στο Socialist Worker βασικά ερωτήματα πάνω στις εξελίξεις και τις απίες του ξεσηκωμού.

Τι συμβαίνει στο Κασμίρ;

Η στρατιωτική κυβέρνηση του Πακιστάν έχει ξεκινήσει μαζική καταστολή στο Αζάντ Κασμίρ. Σύμφωνα με την Επιτροπή Κοινής Δράσης Awami (JAAC), της οργάνωσης για τα πολιτικά δικαιώματα που ηγείται ενός μεγάλου κινήματος, η βαριά οπλισμένη αστυνομία έχει σκοτώσει από τον Ιούνιο 89 άτομα στο Αζάντ Κασμίρ.

Τον Ιούνιο, χιλιάδες υποστηρικτές της JAAC συγκεντρώθηκαν στο Ραβαλακότ, περίπου 70 μίλια από την πρωτεύουσα του Πακιστάν, το Ισλαμαμπάντ. Σκόπευαν να πραγματοποιήσουν πορεία προς το Μουζαφαραμπάντ, την πρωτεύουσα του Αζάντ Κασμίρ. Ωστόσο, η παραστρατιωτική αστυνομία χρησιμοποίησε δακρυγόνα και πραγματικά πυρά για να τους διαλύσει. Σκότωσαν αρκετούς διαδηλωτές.

Η τελευταία καμπάνια της JAAC είχε επικεντρωθεί στο καλπονοθευτικό σύστημα εκλογών που ήταν καλεσμένες το τελευταίο δεκαήμερο του Ιούλη και το πρώτο δεκαήμερο του Αυγούστου στο Αζάντ Κασμίρ. Απαιτούσε να καταργηθεί η πρόβλεψη σύμφωνα με την οποία 12 από τις 45 εκλεγμένες έδρες στο κοινοβούλιο της περιοχής προορίζονται για Κασμίριους που ζουν σε άλλες περιοχές του Πακιστάν υποστηρίζοντας ότι τα κύρια πολιτικά κόμματα του Πακιστάν τις χρησιμοποιούν για να ελέγξουν το Αζάντ Κασμίρ. Αυτό έχει δικό του πρόεδρο και πρωθυπουργό, αλλά οι σημαντικές αποφάσεις λαμβάνονται στο κοινοβούλιο του Πακιστάν όπου οι 4 εκατομμύρια πολίτες του Αζάντ Κασμίρ δεν έχουν άμεση εκπροσώπηση.

Μέσα σε αυτό το κλίμα τρομοκρατίας διεξήχθησαν οι εκλογές με το κίνημα διαμαρτυρίας, καθώς και το κόμμα PTI του ανατραπέντος πρωθυπουργού του Πακιστάν Ιμράν Χαν, να κάνουν λόγο για εκλογές-παρωδία και να καλούν σε μποϊκοτάζ. Η συμμετοχή στις κάλπες ήταν χαμηλότερη σε σχέση με προηγούμενες εκλογές, κάτω από το 50%.

Η JAAC, που ιδρύθηκε το 2023, είναι μια συμμαχία ιδιοκτητών μικρών επιχειρήσεων, φοιτητών και ακτιβιστών της κοινωνίας των πολιτών, η οποία ξεκίνησε απαιτώντας από το

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους εξεγερμένους στο Κασμίρ πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 7 Αυγούστου στο Σύνταγμα. Μετανάστες από το Κασμίρ πήραν ο ένας μετά τον άλλο το λόγο για να καταγγείλουν την άγρια φονική καταστολή του πακιστανικού κράτους. Στη συγκέντρωση συμμετείχαν επίσης η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα» και οι οργανώσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ εκ μέρους της οποίας χαιρετισμό απηύθυνε ο Μάνος Σκούφογλου. Όπως ανέφερε:

«Απαιτούμε από το πακιστανικό κράτος να άρει την κατάσταση πολιορκίας, να εφαρμόσει τις συμφωνίες με το εθνικό κίνημα του Αζάντ Κασμίρ, και να σταματήσει τις διώξεις των ηγετών του, να επιτρέψει να γίνουν ελεύθερες και διαφανείς εκλογές... Ενώνουμε τη φωνή

μας με τον καταπιεσμένο λαό του Κασμίρ, για να ακουστεί η φωνή του».

«Καλά κάνει ο κόσμος στο Κασμίρ και απαιτεί τα δικαιώματά του. Η κυβέρνηση του Πακιστάν νομίζει ότι μπορεί να εμποδίσει το δικαίωμα του κάθε ανθρώπου να μιλάει, κάνει ό,τι θέλει δεν υπάρχει νόμος για αυτή. Σαν κοινότητα είμαστε μαζί με τα αδέρφια μας που παλεύουν είτε στο Κασμίρ είτε οπουδήποτε. Καταδικάζουμε τις δολοφονίες τόσων ανθρώπων επειδή απλά ζητάνε τα δικαιώματά τους στη χώρα τους και την κυβέρνηση του Πακιστάν που κάνει αυτά τα πράγματα. Είναι ντροπή» τόνισε και εκ μέρους της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας η Ενότητα, ο πρόεδρός της Τζαβέντ Ασλάμ.

κράτος να επιδοτήσει τις τιμές των τροφίμων για τον τοπικό πληθυσμό. Ένα χρόνο αργότερα, οργάνωσε μια διαμαρτυρία διάρκειας έξι ημερών, η οποία συνδύαζε καθιστικές διαμαρτυρίες, αναγκαστικά κλεισίματα επιχειρήσεων και διαδηλώσεις στους δρόμους.

Η JAAC απαίτησε από την εθνική και την περιφερειακή κυβέρνηση να λάβουν μέτρα για τη μείωση των τιμών του σιταριού, του αλευριού και της ηλεκτρικής ενέργειας. Οι διαδηλωτές υποστήριξαν ότι οι κάτοικοι του Κασμίρ θα έπρεπε να λαμβάνουν ηλεκτρικό ρεύμα στο κόστος παραγωγής δεδομένου ότι παράγεται από το τοπικό φράγμα Μάνγκλα. Η τοπική κυβέρνηση απάντησε φυλακίζοντας ηγέτες του κινήματος, αποστέλλοντας ένοπλες αστυνομικές δυνάμεις, γεγονός που οδήγησε σε σφοδρές συγκρούσεις αλλά στο τέλος μαζί με την πακιστανική κυβέρνηση ικανοποιήσαν κάποια από τα αιτήματα.

Αλλά τον Ιούνιο, η στρατιωτική κυβέρνηση του Πακιστάν, καθώς άνοιγε εκ νέου η κόντρα για τις εκλογές, απαγόρευσε την JAAC χαρακτηρίζοντάς τη «τρομοκρατική οργάνωση που χρηματοδοτείται από την Ινδία». Ο στρατάρχης Ασίμ Μουνίρ απαγόρευσε στους δημοσιογράφους να τα-

ξιδεύουν εκτός των πόλεων Ισλαμαμπάντ, Λαχόρι και Καράτσι χωρίς άδεια. Ο Μουνίρ γνωρίζει ότι τα ζητήματα που τροφοδοτούν τις αναταραχές -συμπεριλαμβανομένης της έλλειψης δημοκρατίας και της υψηλής ανεργίας των νέων- είναι παρόντα σε ολόκληρο το Πακιστάν. Το πακιστανικό κράτος, από την ίδρυσή του το 1947, προσποιείται ότι είναι υπερασπιστής του Κασμίρ. Επισημαίνει την καταστολή που ασκεί το ινδικό κράτος στο τμήμα του εδάφους που ελέγχει. Αλλά η υποστήριξή του έχει άλλα κίνητρα.

Γιατί το Κασμίρ είναι πεδίο συγκρούσεων ανάμεσα στην Ινδία και το Πακιστάν;

Τόσο η Ινδία όσο και το Πακιστάν επιδιώκουν τον έλεγχο του Κασμίρ λόγω της στρατηγικής του σημασίας και όχι επειδή ενδιαφέρονται για τις επιθυμίες των ανθρώπων που ζουν εκεί. Το έδαφος αυτό δεν αποτελεί μόνο σύνορο μεταξύ των δύο χωρών, αλλά συνορεύει επίσης με την Κίνα. Γι' αυτό και είναι μία από τις πιο στρατιωτικοποιημένες περιοχές στον κόσμο.

Το Πακιστάν και η Ινδία έχουν μέχρι στιγμής διεξάγει τέσσερις πολέμους για το Κασμίρ. Και οι δύο χώρες είναι

πυρηνικές δυνάμεις. Το Πακιστάν έχει υποστηρίξει τους αγωνιστές της ελευθερίας του Κασμίρ που έχουν επιτεθεί σε ινδικά στρατεύματα κατά μήκος της Γραμμής Ελέγχου που χωρίζει την περιοχή. Και το ινδικό κράτος χρησιμοποιεί τα βαριά πυροβόλα του για να βομβαρδίζει χωριά στην πλευρά του Αζάντ Κασμίρ. Και τα δύο κράτη επιδιώκουν να αποκτήσουν πλεονέκτημα έναντι του άλλου, με τους Κασμίριους να αποτελούν πόνια στο παιχνίδι τους

Είναι καλύτερες οι συνθήκες στο Κασμίρ που ελέγχεται από την Ινδία;

Όχι. Οι ινδικές δυνάμεις ασφαλείας έχουν επιβάλει διαδοχικές απαγορεύσεις κυκλοφορίας στην περιοχή από τότε που η ακροδεξιά κυβέρνηση του BJP κατάργησε το καθεστώς αυτοδιοίκησης του Κασμίρ το 2019. Η αστυνομία έχει συλλάβει χιλιάδες, κυρίως νέους, μουσουλμάνους, κατηγορώντας τους ότι είναι «τρομοκράτες». Το κράτος διακόπτει τακτικά τις επικοινωνίες και απομονώνει ολόκληρες πόλεις. Οι δημοσιογράφοι που ασκούν κριτική στην κατάσταση αποτελούν συχνά στόχο συλλήψεων. Η Διεθνής Αμνηστία και η Human Rights Watch, καθώς και τοπικοί φορείς

όπως η Συμμαχία της Κοινωνίας των Πολιτών του Τζαμού και Κασμίρ, αναφέρουν τακτικά περιστατικά συστηματικών βασανιστηρίων και σοβαρών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην περιοχή.

Πώς χωρίστηκε το Κασμίρ;

Το 1947, όταν η Βρετανία διαμέλισε την Ινδία για να δημιουργήσει το Πακιστάν, το κράτος του Τζαμού και Κασμίρ κυβερνιόταν από έναν ινδουιστή πρίγκιπα, αλλά είχε μουσουλμανική πλειοψηφία. Καθώς ο ηγεμόνας του δίσταζε να αποφασίσει σε ποιο κράτος θα προσχωρούσε, πακιστανοί αντάρτες διέσχισαν τα σύνορα και ινδικά στρατεύματα εισέβαλαν για να τους απωθήσουν. Μετά από αυτό, το έδαφος χωρίστηκε μεταξύ της Ινδίας και του Πακιστάν και, σε μικρότερο βαθμό, με την Κίνα.

Τα σύνορα χαράχθηκαν αυθαίρετα και χωρίς διαβούλευση, με αποτέλεσμα να χωριστούν οικογένειες και να εδραιωθεί ο διαχωρισμός και η σύγκρουση. Το ινδικό κράτος πρόσφερε στους Κασμίριους περιορισμένη αυτονομία στο τμήμα που έλεγχε. Αυτό, όπως υποσχόταν, θα ήταν το προοίμιο ενός δημοψηφίσματος που θα αποφάσιζε το μέλλον της περιοχής. Ωστόσο, μια τέτοια ψηφοφορία δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ. Αντ' αυτού, η Ινδία προέβη σε μαζική καταστολή, η οποία με τη σειρά της πυροδότησε την ένοπλη αντίσταση.

Τι λένε οι σοσιαλιστές ότι πρέπει να γίνει;

Θέλουμε ένα επανενωμένο Κασμίρ, αλλά δεν τασσόμαστε ούτε με το μέρος ούτε του Πακιστάν ούτε της Ινδίας. Είμαστε εναντίον του ινδικού κράτους που διώκει τους μουσουλμάνους στο Κασμίρ που ελέγχεται από την Ινδία. Απαιτούμε πλήρη ελευθερία έκφρασης και συνάθροισης, καθώς και την αποκατάσταση της αυτονομίας στο Κασμίρ.

Και είμαστε εναντίον του πακιστανικού κράτους, καθώς αυτό πυροβολεί διαδηλωτές που απαιτούν δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις και χρησιμοποιεί το Κασμίρ για να διεξάγει έναν πόλεμο μέσω τρίτων εναντίον της Ινδίας. Αντ' αυτού, απαιτούμε ο ίδιος ο λαός του Κασμίρ να καθορίσει το μέλλον του.

Συμφωνούμε με πολλούς από την αριστερά του Κασμίρ που επιθυμούν ένα μέλλον ελεύθερο τόσο από το Πακιστάν όσο και από την Ινδία. Απαιτούν να πραγματοποιηθεί το δημοψήφισμα για την ανεξαρτησία που υποσχέθηκαν τα Ηνωμένα Έθνη το 1948. Η λύση για το Κασμίρ σήμερα είναι να καταργηθούν όλα αυτά τα σύνορα και να επιτραπεί στον λαό να αποφασίσει μόνος του πώς επιθυμεί να ζήσει.

Ένα μεγάλο βήμα μπροστά έκανε το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη με τις κινητοποιήσεις στις 9 Αυγούστου.

Από την Αλεξανδρούπολη μέχρι την Γαύδο, από τα Ιόνια μέχρι τα Δωδεκάνησα, σε πόλεις, χωριά, βουνά και νησιά, χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα του March to Gaza, της Παλαιστινιακής Παροικίας, της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, του BDS Greece και πολλών ακόμα συλλογικοτήτων, σωματείων και οργανώσεων της Αριστεράς.

Οι σημαίες της Παλαιστίνης σκέπασαν όλη την χώρα, μαζί με τα συνθήματα για Λευτέρη Παλαιστίνη από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα, κάνοντας τα επιτελεία των σιωνιστών να ανησυχούν για την "ασφάλεια" των σιωνιστών "τουριστών".

Αλλά κι ενάντια στη δολοφονική κυβέρνηση της ΝΔ που συμμετέχει ενεργά στην γενοκτονία στην Παλαιστίνη και στους πολέμους από την Ουκρανία μέχρι το Ιράν στο πλευρό Τραμπ-Νετανιάχου. Που σκορπιά στόχες και αποκαΐδια στο βωμό του κέρδους την ώρα που σπαταλάει δισεκατομμύρια για εξοπλισμούς, φρεγάτες, "ασπίδα του Αχιλλέα", Ρατρίοτ στη Σαουδική Αραβία και ελικόπτερα Απάτσι στα Εμιράτα.

Έχουμε τη δύναμη να τους τσακίσουμε! Κλιμακώνουμε απεργιακά με επόμενο σταθμό το διήμερο αγώνα 4 και 5 Σεπτέμβρη στη Διεθνή Έκθεση στην Θεσσαλονίκη!

Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

Χιλιάδες άνθρωποι διαδήλωσαν και φέτος στις 9 Αυγούστου σε πάνω από 100 σημεία σε όλη τη χώρα στο πλευρό της Παλαιστίνης. Όπως και πέρσι, σε πόλεις και χωριά, σε παραλίες και κοροφοβούνια, η παλαιστινιακή σημαία υψώθηκε περήφανα, κόντρα στις απειλές και τις συκοφαντίες του Γεωργιάδη που θέλει να ποινικοποιήσει τις διαμαρτυρίες, επικαλούμενος μάλιστα τον αντιρατσιστικό νόμο!

Οι αγωνιστές-ριες της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη και του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος έδωσαν μαζικά το παρών στις συγκεντρώσεις ενώ τις προηγούμενες μέρες πραγματοποιήσαν παντού εξορμήσεις και αφισκολλησίες καλώντας σε συμμετοχή.

Ο πανελλαδικός γύρος των συγκεντρώσεων για τη Μέρα Δράσης για την Παλαιστίνη ξεκίνησε στον Άγιο Νικόλαο στην Κρήτη, όπου μεταφέρθηκε χρονικά την προηγούμενη μέρα, στις 8/8, προκειμένου να γίνει και διαμαρτυρία ενάντια στην άφιξη του Crown Iris στην πόλη. «Η διαδήλωση ήταν αρκετά μεγάλη, πάνω από 200 άτομα, και έγινε σήμερα Σάββατο γιατί το Crown Iris είχε πρόγραμμα να έρβει αύριο άγιο Νικόλαο αλλά τελευταία στιγμή το άλλαξαν -μάλλον για να μην συμπέσουν με τις 9 Αυγούστου» μας είπε η Άλιαν Μπουρίτη. «Έγινε πορεία από την κεντρική πλατεία Αγίου Νικολάου ως τη λίμνη και ξανά πίσω. Δηλαδή σε όλο το τουριστικό κομμάτι του Αγίου Νικολάου».

«Μαζική ήταν η συγκέντρωση στη Θεσσαλονίκη, παρά το ότι βρισκόμασταν στα μέσα του Αυγούστου» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Νίκος Χατζάρας. «Το συλλαλητήριο ξεκίνησε από το Άγαλμα Βενιζέλου, κατέβηκε στην Αριστοτέλους, βράδσε στο καφεριανικό προεδείο και στη συνέχεια κατέληξε στην παραλία. Στην κορυφή της πορείας διαδήλωσαν με συνθήματα σε ελληνικά, αγγλικά και αραβικά Παλαιστίνι-ες και Αραβες αγωνιστές-ριες, κυρίως νεολαία. Η ανταπόκριση ήταν θετική και από ντόπιους και τουρίστες που βρισκόνταν στην πόλη».

«Στην Πάτρα σε μια μεγάλη συγκέντρωση με τα πανό τους συμμετείχαν, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, το March to Gaza, η Κίνηση υπεράσπισης των δικαιωμάτων μεταναστών/ντριών, η ANTAPΣYA, η

ΛΑΕ, η Παρέμβαση, το ΚΚΕ μ-λ, η ΟΚΔΕ, η αναρχική πρωτοβουλία, "Αυσήνιος Ίππος", ο Ρουβίκωνας αλλά και ανένταχτος κόσμος που βάδισε στην διαδήλωση που ακολούθησε στους κεντρικούς δρόμους της πόλης» ανέφερε το ΣΕΚ Πάτρας.

«Η διαδήλωση στον Βόλο ήταν πολύ μαζική παράλο που η πόλη τις τελευταίες ημέρες είναι άδεια. Συγκεντρώσεις έγιναν επίσης σε σημεία στο Πήλιο, όπως στη Μηλίνα και στο Χορευτό. Η εικόνα της διαδήλωσης δείχνει ότι η Παλαιστινη ενάνει όλες τις μάχες που δίνουμε ενάντια στο σύστημα και τη δολοφονική κυβέρνηση Μητσοτάκη. Να οργανώνουμε από τώρα μια ΔΕΘ-σεισμό για τους γκεμίσουμε» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Γιώργος Ζιάκας.

«Ο κόσμος σήκωνε γροθιές»

«Μαζική διαδήλωση έγινε στα Γιάννενα. Ξεκίνησε από την πλατεία Μαβίλη στον παραλίμνιο με την Παλαιστινιακή σημαία στην κεφαλή διασχίζοντας τις γειτονιές γύρω από το κάστρο. Πέρα από όσους συμμετείχαμε στη διαδήλωση, ανταπόκριση υπήρχε και από τους τουρίστες που χειροκροτούσαν καθώς περνούσαμε από τα μαγαζιά και από κόσμο που μας σήκωνε γροθιές και φώναζε τα συνθήματα μαζί μας» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η Λουίζα Γκίκα. «Η ισχυρή παρουσία της αστυνομίας έξω από τα γραφεία της Εβραϊκής κοινότητας στην Γιοσέφ Ελιγιά είναι ένα θλιβερό παράδειγμα της εκστρατείας της κυβέρνησης Μητσοτάκη που έχει σαν στόχο να συκοφαντήσει το αντισιωνιστικό κίνημα ως αντισημικό. Οι χιλιάδες που διαδηλώσαμε χθες σε όλη τη χώρα αποδείξαμε ξανά πως αυτή η γραμμή δεν περνάει».

«Η πλειοψηφία του κόσμου είναι με την Παλαιστίνη» μας γράφει ο Ορέστης Παπαθανάσης. «Η συγκέντρωση για την Παλαιστίνη και στην Άρτα πήγε καλά. Συμμετείχαν ανένταχτοι και κόσμος από όλο το φάσμα της Αριστεράς. Σαν ΣΕΚ κάναμε παρέμβαση και καλούσαμε σε απεργιακή συνέχεια του αγώνα ενάντια στη γενοκτονία, τον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό. Η συζήτηση άνοιγε και ενάντια στον πόλεμο στο Ιράν και το πόσο σημαντικό είναι να ενισχυθεί το διεθνές αντιπολεμικό κίνημα που ανάγκασε προσωρινά τον Τραμπ και το Νετανιάχου να υποχωρήσουν».

ΑΘΗΝΑ 9/8

Στην Αθήνα, στο μεγαλύτερο συλλαλητήριο της μέρας, χιλιάδες άνθρωποι όλων των ηλικιών διαδήλωσαν στο πλαίσιο της πανελλαδικής μέρας δράσης για την Παλαιστίνη.

Το συλλαλητήριο ξεκίνησε με συγκέντρωση στο Μοναστηράκι και από εκεί ακολούθησε μαζική, δυναμική πορεία που κατέληξε μέσω Αθηνάς-Ομόνοια-Σταδίου στην πλατεία Συντάγματος. Το παρών στη συγκέντρωση έδωσαν το March to Gaza, η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, το BDS Greece, τα Κατελιγμένα Προσφυγικά, η ANTAPΣYA, το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, η Λαϊκή Ενότητα και πολλές συλλογικότητες και οργανώσεις της Αριστεράς.

«Τα εγκλήματα και οι δολοφονίες του Ισραήλ συνεχίζονται σε Γάζα, Δυτική Όχθη αλλά και στον Λίβανο» μας λέει ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας Ραέντ Ταχμπούμπ. «Ζητάμε να μην υπάρχει καμιά συνεργασία με ελληνικό κράτους με το Ισραήλ και τους σιωνιστές».

«Είναι αυτονόητο να βρισκόμαστε εδώ, αλληλέγγυοι στον λαό της Παλαιστίνης που εδώ και σχεδόν εκατό χρόνια βρίσκεται σε μια διαρκή διαδικασία γενοκτονίας και εξοντώσεως» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Παντελής Δεντάκης, ηθοποιός και σκηνοθέτης.

«Είμαι από την Παλαιστίνη και σήμερα έχουμε συγκεντρωθεί εδώ για να φωνάξουμε Free Palestine! Στη Δυτική Όχθη και στην Γάζα συνεχίζουμε να έχουμε καθημερινά νεκρούς, σκοτωμούς, βιασμούς. Δεν υπάρχει δικαιοσύνη, ούτε δικαιώματα» μας λέει η Αϊσά Χαμζέ, φοιτήτρια.

«Είμαστε σήμερα εδώ για να στηρίξουμε τον παλαιστινιακό λαό ενάντια στην γενοκτονία για μια Παλαιστίνη ελεύθερη από το ποτάμι ως τη θάλασσα. Απαιτούμε να σταματήσει τώρα κάθε συνεργασία του ελληνικού κράτους» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Δημήτρης Πολυχρονιάδης, δάσκαλος, πρόεδρος του ΣΕΠΕ Αμαρουσίου και δημοτικός σύμβουλος με τη Συμμαχία για την Ανατροπή στο Μαρούσι.

«Παρότι είναι 9 Αυγούστου κατεβήκαμε σήμερα εργαζόμενες-οί από το νοσοκομείο του Αγίου Σάββα στη διαδήλωση για να δείξουμε ότι ο αγώνας στο πλευρό της Παλαιστίνης, ο αγώνας για δαπάνες για την Υγεία και όχι για πόλεμο, εξοπλισμούς και συνεργασίες με το Ισραήλ, δεν πρόκειται να σταματήσει» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η Χρυσάνθη Καθοπούλη.

«Οι εργαζόμενοι στους δήμους στηρίζουν το αντιπολεμικό κίνημα και τους αγώνες στο πλευρό της Παλαιστίνης ενάντια στις συνεργασίες με τον Νετανιάχου και τις ΗΠΑ» μας λέει ο Μήτσος Αργυροκαστρίτης, εργαζόμενος στο Δήμο Κερατσινίου.

Αθήνα 9 Αυγούστου. Φωτό: Γιώργος Πίττας

«Είναι αυτονόητη η παρουσία μας στη διαμαρτυρία για τη συνεχιζόμενη γενοκτονία και την υποστήριξη των δυτικών δυνάμεων στην κυβέρνηση Νετανιάχου. Να εντείνοουμε με πολιτικές απεργίες αυτόν τον αγώνα» μας λέει ο Νίκος Σμπαρούνης, εργαζόμενος στο ΜΕΤΡΟ.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ 14/8

Λευτεριά στην Παλαιστίνη! Νίκη στην Ιντιφάντα! Αυτό ήταν το μήνυμα που έστειλε στις 14/8 νωρίς το πρωί από το λιμάνι του Πειραιά το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη πραγματοποιώντας συγκέντρωση διαμαρτυρίας-«υποδοχής» του Crown Iris στην Πύλη Ε12 στο Λιοντάρι ενώ στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε πορεία προς την Ε11 και το Λιμεναρχείο. Ακολούθησε νέο κάλεσμα για κινητοποίηση στη Ζητεία όπου αναμενόταν το Crown Iris.

Το παρών έδωσαν η ΠΕΝΕΝ, η Ένωση Λιμενεργατών ΟΛΠ, η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, το March to Gaza, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης σωματείων και συλλογικοτήτων στον παλαιστινιακό λαό, το BDS Greece και μια σειρά οργανώσεις και συλλογικότητες της Αριστεράς.

«Η σημερινή συγκέντρωση αποτελεί ένα ακόμη μήνυμα κατά των δολοφόνων σιωνιστών που παρά την εκεχειρία συνεχίζουν το εγκληματικό έργο της γενοκτονίας του παλαιστινιακού λαού. Το Ισραηλινό κρουαζιερόπολοιο είναι ανεπιθύμητο» μας λέει ο πρόεδρος της ΠΕΝΕΝ Αντώνης Νταλακογιώργος. «Ο λαός δεν συμμερίζεται και δεν

Πειραιάς 14 Αυγούστου. Φωτό: Γιώργος Πίττας

υιοθετεί την πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης που είναι η συμπόρευση με το κράτος δολοφόνο. Είναι ισχυρή η φωνή που ακούγεται σήμερα εδώ, αλλά και πριν πέντε μέρες σε όλη την Ελλάδα, να σταματήσει κάθε συνεργασία με το Ισραήλ».

«Σήμερα είμαστε και πάλι εδώ για να δηλώσουμε την αντίθεσή μας στην άφιξη του κρουαζιερόπλοιου του Ισραηλινού στρατού ουσιαστικά, στο οποίο εμπλέκονται πολλές εταιρίες και του κρατικού μηχανισμού του Ισραήλ, που παρέχουν αναψυχή, μεταξύ άλλων, σε στρατιώτες του IDF» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Γιώργος Γώγος από την Ένωση Λιμενεργατών ΟΛΠ. «Παρά τη συμφωνία η εθνοκάθαρση και η γενοκτο-

νία συνεχίζεται σε Γάζα και Δυτική Όχθη. Αποδέκτης της κινητοποίησής μας σήμερα είναι η ελληνική κυβέρνηση από την οποία απαιτούμε να σταματήσει κάθε συνεργασία, απαιτούμε ειρήνη και να σταματήσει ο πόλεμος στο Ιράν. Θα συνεχίσουμε μέχρι την τελική δικαίωση».

«Οι φοιτητές-ριες είναι μαζικά στο πλευρό της Παλαιστίνης. Έχουμε δώσει μάχες στις σχολές ενάντια στις συνεργασίες με το Ισραηλινό κράτος και τις Ισραηλινές εταιρίες, για λεφτά για την Παιδεία και όχι για τον πόλεμο και τις συμμαχίες της κυβέρνησης και έτσι θα συνεχίσουμε» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η Ανυσία Τζιονιού φοιτήτρια από τον τ.π του ΣΕΚ στο Κερατσίνι.

«Πάνω από εκατό άνθρωποι συμμετείχαν στη συγκέντρωση στην Ξάνθη όπου διαδηλώσαμε με το πανό της τοπικής Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο» μας λέει ο Τζεμαλί Μιλαζήμ. «Πέρα από τις οργανώσεις της Αριστεράς, συμμετείχε ένας ευρύτερος κόσμος, και από τη μειονότητα και από την πλειονότητα, που είμαστε για τη συγκέντρωση από τα διαδευτικά καλέσματα. Κάναμε μια μεγάλη πορεία μέσα από τα σοκάκια της παλιάς πόλης εισπράττοντας θετική ανταπόκριση από τον κόσμο που βρισκόταν στους δρόμους και στα μαγαζιά. Επόμενο βήμα το μαζικό κατέβασμά μας στη συγκέντρωση στη ΔΕΘ».

«Στην Αλεξανδρούπολη πάνω από 80 άτομα συμμετείχαν στη διαδήλωση που ξεκίνησε από το δημαρχείο και κατέληξε στην παραλία της πόλης, κερδίζοντας χειροκροτήματα του κόσμου, τουριστών και ντόπιων» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Γιώργος Μποσιόδης.

«Μαχητική ήταν και η διαδήλωση στην Κάρπαθο. Όπως και πέρσι, η συγκέντρωση έγινε στο Επαρχείο στα Πηγάδια και ακολούθησε πορεία σε όλο το λιμάνι και τα στενά της πόλης» γράφει η Λένα Βερδέ. «Με παλαιστινιακές σημαίες, αυτοσχέδια πλακάτ και τα πανό της τοπικής πρωτοβουλίας Karpathos with Palestine και της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, δεκάδες ντόπιοι και επισκέπτες του νησιού από την Ελλάδα, τη Γερμανία, την Ολλανδία και άλλες χώρες βάδισαν με συνθήματα όπως "Νίκη στην Ιντιφάντα", "Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη". Για δεύτερη χρονιά το παρών έδωσαν Αιγύπτιοι μετανάστες που μένουν και εργάζονται στο νησί φωνάζοντας στα αραβικά "Το αίμα μας και την ψυχή μου θα δώσουμε για την Παλαιστίνη". Η κινητοποίηση έκλεισε με τον Γιάννη Σηφακάκη από τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο να χαϊρετίζει τη συμμετοχή όλων και να καλεί σε κλιμάκωση του αγώνα για την ανατροπή της συνένοχης στη γενοκτονία κυβέρνησης Μητσοτάκη».

Στην Γαύδο, πολλές δεκάδες ντόπιοι/ες και παρθεριστές/ριες συγκεντρώθηκαν στον λιμάνι του νησιού την ώρα της άφιξης του πλοίου, ενώ νοντας τις φωνές τους με τους επιβάτες του καραβιού που άνοιξαν παλαιστινιακές σημαίες και πλακάτ. "Λευτεριά στην Παλαιστίνη", "Τέμπη Πύλος Παλαιστίνη δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς Δικαιοσύνη", "Στη Γαύδο δε χωράνε οι σιωνιστες, μπάτσοι, φασίστες και επενδυτές", "Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά", "Death to the

IDF" ήταν μερικά από τα συνθήματα. Ακολούθησε το βράδυ μαζική εκδήλωση στο θεατράκι του Σαρακήνικου - με παρεμβάσεις από τον Στέλιο Μιχαηλίδη, δημοσιογράφο της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη και μέλος του March to Gaza Greece και της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, τον γιατρό της Γάζας Χρίστο Γεωργιάδα, τον Γιώργο Τσαμπιόπουλο από το March to Gaza Greece και μέλη των Filmmakers for Palestine και προβολή της παλαιστινιακής ταινίας Three Promises.

«Συνεχίζουμε»

«Για δεύτερη χρονιά η Σκύρος ήταν ένα από τα πολλά σημεία που κινητοποιήθηκαν πανελλαδικά στις 9 Αυγούστου! Πάνω από 150 άτομα συγκεντρωθήκαμε στη κεντρική πλατεία της Σκύρου με παλαιστινιακές σημαίες, μαντλίες και πανό φωνάζοντας συνθήματα για την Παλαιστίνη, το Ιράν, αντικυβερνητικά, για τα προσφυγικά, τη Πύλο και τα Τέμπη» μας μεταφέρουν η Κατερίνα Μακαρώνα και η Άννα Αδαμίδη. «Προχωρήσαμε σε διαδήλωση στα δρομάκια της χώρας όπου κόσμος έβγαανε από τα μαγαζιά χειροκροτώντας και στηρίζοντας. Στην κινητοποίηση συμμετείχαν Σκυριανοί, τοπικές συλλογικότητες, και κόσμος που έχει επισκεφτεί το νησί. Τις προηγούμενες ημέρες προηγήθηκαν αφισκολλησίες σε κεντρικά σημεία του νησιού και εξόρμηση στη συναυλία του δήμου, με υλικά της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, την Εργατική Αλληλεγγύη και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω. Συνεχίζουμε στις 4 και 5 Σεπτέμβρη με το πανεργατικό διήμερο στη ΔΕΘ για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση του πολέμου και του ρατσισμού!»

Περισσότερα από 80 άτομα συγκεντρώθηκαν στην κεντρική πλατεία στο Βαθύ στην Ιθάκη, όπου πραγματοποιήθηκαν ομιλίες και στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε μαχητική πορεία προς το λιμάνι και πίσω. Ανάμεσα στους ομιλητές που χαϊρέτησαν και ο πανεπιστημιακός και στέλεχος του SWP Άλεξ Κλινίκος, που βρισκόταν στον τόπο καταγωγής του για διακοπές.

Στη Λέσβο έγιναν δύο μεγάλες συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις, στη Μυτιλήνη και στην Ερεσό ενώ συγκέντρωση έγινε και στο Πλωμάρι. Η συγκέντρωση στη Μυτιλήνη πραγματοποιήθηκε έξω από το κεντρικό κτίριο της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου στη Μυτιλήνη και ακολούθησε πορεία κατά μήκος της προκυμιάς, με κατάληξη το Άγαλμα της Ελευθερίας.

«Συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε και στην Χαλκίδα με περίπου 80 αγωνιστές και αγωνίστριες να δίνουν το παρών και την παλαιστινιακή σημαία να μπαίνει στη γέφυρα» μας είπε η Μαντώ Κаланτζάκη. «Στη συγκέντρωση χαϊρέτησαν μέλη από το March to Gaza και ο Χαλιλ από το Παλαιστινιακό Σπίτι. Ακολούθησε πορεία σε όλη την παραλία της Χαλκίδας με συνθήματα για λευτεριά στην Παλαιστίνη και κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων».

«Στη Λήμνο φέτος η διαδήλωση έγινε στον Μούδρο. Ξεκινώντας από το λιμάνι, η πορεία πέρασε από τους κεντρικούς δρόμους της πόλης με το πανό της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο στα χέρια της Μαρία Στύλλου και της Σόνιας Παλαιολόγου» μας ενημερώνει ο Πάνος Γκαργκάνας.

«Εκατοντάδες Ρεθεμνιώτες, φοιτητές και τουρίστες συμμετείχαν στην Πανελληνία Ημέρα Δράσης για την Παλαιστίνη στο Ρέθυμνο» ανέφερε σε ανακοίνωσή του το ΣΕΚ Ρεθύμνου. «Η πορεία ξεκίνησε από την πλατεία Καλλιρόης Παρρέν-Σιγανού, που φόρεσε την κεφίγια της, το κατά εξοχίην σύμβολο της παλαιστινιακής αντίστασης και της αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό. Συνεχίστηκε σε όλον τον παραλιακό δρόμο, όπου κόσμος συνέχιζε να ενσωματώνεται στην πορεία. Μια στάση έγινε στην Πλατεία Αγνώστου Στρατιώτη, όπου και διαβάστηκαν ποιήματα Παλαιστίνιων λογοτεχνών. Η πορεία διέσχισε τους κεντρικούς δρόμους της Πλατιάς Πόλης και ολοκληρώθηκε στην Πλατεία Μικρασιατών. Εκεί μπρος στο μνημείο των Μικρασιατών Προσφύγων, που ενδόθηκε την Παλαιστινιακή σημαία και τα πανό της πορείας, παρουσιάστηκαν ακτιβιστικά καλλιτεχνικά και θεατρικά δρώμενα.

Τις μέρες αυτές δώσαμε όλα τα ενεργητικά φυλλάδια της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, όλες τις εφημερίδες της Εργατικής Αλληλεγγύης και πολλά περιοδικά Σοσιαλισμός από τα κάτω. Πολλοί μαγαζάτορες στην παλιά πόλη που δεν θα μπορούσαν να έρθουν στην πορεία λόγω δουλειάς, ήρθαν να δημοσιολογήσουν φωτογραφίες στο μαγαζί τους για να δηλώσουν κι αυτοί αλληλεγγυοι στην Παλαιστίνη. Η μαζική παρουσία του κόσμου αποτέλεσε ένα μεγάλο βήμα μπροστά για το κίνημα αλληλεγγύης, στέλνοντας το ηχηρό μήνυμα ότι η πόλη στέκεται σταθερά και δυναμικά δίπλα στον αγωνιζόμενο λαό της Παλαιστίνης».

Συνεχίζουμε σε αυτό το φύλλο τη δημοσίευση των ανταποκρίσεων του φωτορεπόρτερ Guy Smallman, συνεργάτη της αδερφής μας εφημερίδας στη Βρετανία Socialist Worker, που βρέθηκε ξανά στο Λίβανο, αυτή τη φορά για λογαριασμό της ιστοσελίδας The Canary.

Νότιος Λίβανος. Ο δρόμος προς το αλ-Μανσούρι, ένα χωριό που έχει χωριστεί στα δύο από την «κίτρινη γραμμή» του Ισραήλ, αφηγείται τη δική του ιστορία. Περνάμε μέσα από σπίτια και υποδομές που έχουν καταστραφεί από τις κατευθυνόμενες βόμβες των μαχητικών αεροσκαφών. Όμως ο δρόμος αφηγείται και μια διαφορετική ιστορία.

Σημαίες της Αντίστασης είναι περήφανα υψωμένες στα ερείπια κάθε κατεστραμμένου κτιρίου. Πορτρέτα μαρτύρων κοσμούν περήφανα τους φανοστάτες. Η ύπαιθρος με ατέλειωτους ελικοειδείς δρόμους που διασχίζουν χωριά και αγροτικές εκτάσεις, οπωρώνες και βραχώδεις γκρεμούς. Ένας πιθανός εφιάλτης για τους ανεπιθύμητους αποικιοκράτες, ιδανικός για ενέδρες και ανταρτοπόλεμο.

Δεν αποτελεί λοιπόν έκπληξη το γεγονός ότι, φτάνοντας στην κίτρινη γραμμή, οι Ισραηλινές Δυνάμεις Κατοχής (IOF) δεν φαίνονται πουθενά. Το μόνο που υπήρχε ήταν ένα τζιπ του λιβανέζικου στρατού που ζήτησε τα στοιχεία μας. Η πραγματικότητα είναι ότι οι (IOF) ελέγχουν το μεγαλύτερο μέρος του εδάφους που έχουν καταλάβει μόνο στον αέρα. Στο έδαφος, οι δυνάμεις τους είναι σταθμευμένες σε κορυφές λόφων, όπως το Κάστρο Μπόφορ, όπου περιβάλλουν τις βάσεις τους με την πιο σύγχρονη στρατιωτική τεχνολογία επιτήρησης και τα σώματά τους με αυτοσχέδια δίχτυα που έχουν στήσει για να προστατευτούν από τα χαμηλής τεχνολογίας drone FPV της Χεζμπολάχ.

Πρόκειται για μια «κατοχή» με ελάχιστους στρατιώτες και οχήματα που δραστηριοποιούνται επί εδάφους εκτός των άμεσων παραμεθόριων περιοχών. Εν τω μεταξύ, η απόσυρση των IOF από αυτές τις περιοχές όπως ορίζεται στη μισητή συμφωνία-πλαίσιο αποκαλύπτεται γρήγορα ως μια κακώς καλυμμένη απάτη, με σκοπό την προστασία της φήμης των Ισραηλινών και της μικροσκοπικής μειοψηφίας των τοπικών πολιτικών που την υποστηρίζουν.

Υπήρξαν ισχυρισμοί ότι οι Ισραηλινοί θα αποσυρθούν από «πilotικές ζώνες», παραδίδοντας τον έλεγχο στον λιβανικό στρατό. Ένα τέτοιο σχέδιο αποκαλύφθηκε ως ψέμα πριν καν ξεκινήσει η διαδικασία. Το χωριό Φρουν προωθήθηκε ως μία από τις δύο περιοχές όπου θα εφαρμοζόταν αυτό το μέτρο. Προς μεγάλη ντροπή των εμ-

Η ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΛΙΒΑΝΟΥ

«Δεν θα εγκαταλείψουμε τα σπίτια μας»

πλεκομένων, δημοσιογράφοι του RT εισήλθαν στο χωριό στα τέλη Ιουνίου και διαπίστωσαν ότι σε αυτή την υποτιθέμενη «κατεχόμενη» περιοχή δεν υπήρχε καμία ισραηλινή παρουσία. Οι κάτοικοι επισκευάζαν τα κατεστραμμένα και καταστραμμένα σπίτια τους, ενώ ο τοπικός δήμαρχος οργάνωνε την επιχείρηση καθαρισμού.

Στα ήδη περίπλοκα ζητήματα που περιβάλλουν το λεγόμενο ειρηνευτικό σχέδιο προστίθενται και οι εξαιρετικά ψυχρές σχέσεις μεταξύ του λιβανικού στρατού και των Ισραηλινών Δυνάμεων Κατοχής οι οποίες υποτίθεται ότι πρέπει να υλοποιήσουν αυτή τη διαδικασία σε συνεργασία.

«Με ένα drone να μας ακολουθεί από ψηλά»

Επιστρέψαμε από την «αόρατη» κίτρινη γραμμή στο χωριό, με ένα drone να μας ακολουθεί από ψηλά. Λίγο πιο κάτω στον λόφο, συναντήσαμε την ντόπια **Ζάχρα Μανσούρα**. Είχε επιστρέψει πρόσφατα και νοίκιαζε ένα δωμάτιο δίπλα στα ερείπια του παλιού της σπιτιού. Δεν έμεινε άφωνη για την τρέχουσα κατάσταση:

«Επέστρεψα εδώ στην καταστροφή, στον Λίβανο με όλη του την ομορφιά, αυτή τη γη γεμάτη θλίψη. Μόλις άνοιξε ξανά ο δρόμος, επέστρεψα. Τι είδα; Δεν υπάρχει εκεχειρία, καμία παύση στον πόλεμο από την πλευρά των Ισραηλινών. Η εκεχειρία ισχύει μόνο για τη δική μας πλευρά, όχι για αυτούς. Συνεχώς ρίχνουν τις ηχητικές βόμβες τους για να μας κρατούν σε μια ατέρμονη κατάσταση φόβου».

Η Ζάχρα αναφερόταν στις βομβίδες

που οι Ισραηλινοί ρίχνουν τυχαία από τα drones τους σε περιοχές του Νοτίου Λιβάνου, όπου οι ντόπιοι, αψηφώντας την καταστροφή, επέστρεψαν στα σπίτια τους για να τα ξαναχτίσουν. Συνέχισε: «Δεν στοχεύουν την αντίσταση, στοχεύουν τον λαό. Μας ρίχνουν σφαίρες, βάζουν φωτιά στα χωράφια. Θέλουν να καταλάβουν αυτή τη γη νότια και πέρα από τον ποταμό Λιτάνι. Αυτό είναι το έπαθλό τους. Πολύ περισσότερο από το να νικήσουν την αντίσταση. Δεν υπάρχει κατάπαυση του πυρός, δεν υπάρχει παύση σε αυτόν τον πόλεμο».

Συνέχισε περιγράφοντας τις επιπτώσεις στην υγεία της, αλλά διακόπηκε από μια δυνατή έκρηξη, καθώς μια βομβίδα που έπεσε από ψηλά εξερράγη λίγα μέτρα μακριά από εμάς. Η διάθεσή της άλλαξε:

«Μας χτύπησε! Αυτή είναι η ζωή μας, έτσι ζούμε κάτω από την “εκεχειρία” της λιβανικής κυβέρνησης. Μας πούλησαν εδώ και καιρό. Αυτή η συμφωνία έγινε κάτω από το τραπέζι και πίσω από την πλάτη μας. Είναι υπηρέτες της Αμερικής που δουλεύουν για τους Ισραηλινούς, όχι για τον λαό του Νότου. Ό,τι όμως καταστρέφουν, εμείς θα το ξαναχτίσουμε. Για κάθε μαχητή της αντίστασης που χάνουμε, δέκα θα βγουν μπροστά. Οι Ισραηλινοί πιστεύουν ότι μπορούν να μας νικήσουν με τα εγκλήματά τους. Όμως κάθε έγκλημα μετατρέπει ένα παιδί σε μαχητή. Δεν χρειάζεται να μεγαλώνουμε τα παιδιά μας για να γίνουν

μέλη της αντίστασης. Οι Ισραηλινοί τα διδάσκουν με τις πράξεις τους. Η Χεζμπολάχ γεννήθηκε στα σπίτια του λαού ως απάντηση στα ισραηλινά εγκλήματα στη γη μας».

Μας διέκοψαν ξανά. Αυτή τη φορά από το βρυχηθμό του κινητήρα μιας μοτοσικλέτας, καθώς μας συνάντησε ο Αλί, συγγενής της Ζάχρα. Είναι στα είκοσί του και σπουδάζει διοίκηση επιχειρήσεων στο πανεπιστήμιο. Εργάζεται επίσης ως προσωπικός γυμναστής. Δέχτηκε αμέσως να μου μιλήσει για την κατάσταση. Καθώς μετακινούμασταν σε ένα πιο ήσυχο σημείο πίσω από το σπίτι, μια άλλη βομβίδα εξερράγη πίσω μας. Πιο κοντά αυτή τη φορά.

Ο Αλί στέκεται στα ερείπια ενός κατεστραμμένου κτιρίου στο Νότιο Λίβανο. Φαινόταν ότι αυτοί που μας παρακολουθούσαν από τον αέρα αντιδρούσαν στην παρουσία των μέσων ενημέρωσης σε αυτό το μέρος και μας είχαν βάλει στο στόχαστρό τους. Φυσικά αυτές οι επιθέσεις δεν μπορούν καν να συγκριθούν με τις δολοφονικές επιθέσεις που υπέστησαν οι Λιβανέζοι δημοσιογράφοι που κάλυπταν αυτόν τον πόλεμο τους τελευταίους τριάντα τρεις μήνες.

Ενώ αυτά συνέβαιναν σε εμάς, η διευθύντρια νηπιαγωγείου **Εσπεράνζα Γκάντουρ** επέστρεφε από το κατεστραμμένο σπίτι της πενήντα χιλιόμετρα μακριά, στη **Ναμπατίε** μαζί με τη μητέρα της, τη βοηθό της και τον οδηγό της. Και οι τέσσερις σκοτώθη-

καν από επίθεση με drone στο όχημά τους χωρίς προφανή λόγο.

Μετά από έναν καφέ με τη Ζάχρα και τον Αλί, προχωρήσαμε πιο βαθιά στο χωριό, όπου πυκνός μαύρος καπνός ανέβαινε από ένα σημείο κοντά στο μερικώς κατεστραμμένο τζαμί. Άνδρες γκρέμιζαν ένα κατεστραμμένο κτίριο, αφαιρώντας αντικείμενα αξίας και στοιβάζοντάς τα στο δρόμο. Η φωτιά προερχόταν από πλαστικό που καίγονταν πάνω σε χαλκοσύρματα, τα οποία θα πωλούνταν μόλις απογυμνωνταν. Δεν είναι μια εύπορη περιοχή. Οι άνθρωποι εδώ, που είχαν μείνει χωρίς εισόδημα για τρεις μήνες λόγω του πολέμου, έκαναν τώρα ό,τι μπορούσαν για να βρουν τροφή.

Μας προσκάλεσε σε ένα σοβαρά κατεστραμμένο συγκρότημα κατοικιών η οικογένεια Τάκι, η οποία μας είχε δει να φωτογραφίζουμε τη σκηνή. Ο **Ιμπραήμ** είναι πατέρας πέντε παιδιών και συνήθως κέρδιζε το ψωμί του ως οδηγός διανομών. Μας εξήγησε τις δυσκολίες που αντιμετώπιζαν χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα, νερό και ίντερνετ. Πώς η δουλειά του είχε σταματήσει, αλλά κάποιοι γενναιόδωροι γείτονες τους είχαν δώσει βασικά είδη πρώτης ανάγκης όταν επέστρεψαν. Τον ρώτησα πώς ήταν να ζει κανείς λίγες εκατοντάδες μέτρα μακριά από μια περιοχή που ελέγχεται από τους Ισραηλινούς. Είπε:

«Αυτό το έδαφος στάζει από το αίμα των μαρτύρων μας. Έδωσαν τη ζωή τους εδώ, άλλοι τραυματίστηκαν. Είθε ο Θεός να τους χαρίσει αιώνια ζωή. Είθε να προστατεύει τον λαό και την αντίσταση. Είθε όλοι μας να είμαστε ένα χέρι που συνεργάζεται, ώστε οι Ισραηλινοί να φύγουν και εμείς να μπορούμε να φροντίζουμε τους εαυτούς μας».

Μοιράστηκε τις ελπίδες του για το μέλλον, εξηγώντας την πεποίθησή του ότι η τεχνολογία πρέπει να επιτρέπει σε όλους να ζουν μια αξιοπρεπή ζωή σε ειρήνη μεταξύ τους. Ειρήνη επίσης στην Παλαιστίνη και σε ολόκληρη την περιοχή. Ότι οι επόμενες γενιές πρέπει να έχουν την καινοτομία και την ασφάλεια για να ζήσουν αξιοπρεπείς ζωές.

Εκείνη τη στιγμή, η ηλικιωμένη μητέρα του, η **Λέιλα**, εμφανίστηκε για να μας προσκαλέσει στο διαμέρισμά της. Ήθελε να μας πει κάτι ακόμα πριν φύγουμε: «Ο γιος μου καθάριζε κοντά σε ένα βομβαρδισμένο σπίτι. Ήταν μαζί με τον μικρό γιο του. Είδαν ένα στερεοφωνικό. Βρισκόταν μπροστά τους, αλλά ο Θεός χάρισε στον γιο μου καλή όραση και υποψιάστηκε ότι ήταν παγίδα. Κάλεσαν τους ειδικούς του στρατού και αυτοί ήρθαν και το ανατίναξαν. Είχε μια βόμβα από κάτω. Ο γιος μου και ο εγγονός μου θα μπορούσαν να είχαν διαμελιστεί. Εδώ, σε αυτή την περιοχή, υπάρχουν παντού τέτοιες εκρηκτικές παγίδες».

Guy Smallman

18 Ιουλίου 2026

(πρώτη δημοσίευση στο thecanary.co)

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ-ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ-ΓΚΥΖΗ

Καφενείο η Μουριά
(Χαρ. Τρικούπη 87), 7.30μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8

Επιστημονικά αντιδота στην ισλαμοφοβία
Ομιλητής: Ντίνος Μπουντζίκας
• ΤΕΤΑΡΤΗ 26/8
Κόμμα, τάξη και κίνημα
Ομιλήτρια Ειρήνη Ζιάκα

ΠΑΤΗΣΙΑ-ΚΥΨΕΛΗ-ΓΑΛΑΤΣΙ

Σινέ Ατενέ (Λευκωσίας 41-43), 7.30μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8
Ο Λίβανος ενάντια σε πόλεμο, ιμπεριαλισμό και Ισραήλ
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 26/8
Τόνι Κλιφ: απάντηση στον σταλινισμό
Ομιλητής: Νίκος Παπαευαγγελίου

ΚΥΨΕΛΗ

Βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, 7.30μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 26/8
Γυναίκες και πόλεμος
Ομιλήτρια: Κατερίνα Μακαρώνα

ΓΑΛΑΤΣΙ

γραφεία Γ ΕΛΜΕ
(Γκράβα, είσοδος Ταυγέτου), 7μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 26/8
Τόνι Κλιφ: απάντηση στον σταλινισμό
Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΘΗΣΕΙΟ

Πλατεία Μερκούρη 7.30μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8
Η μάχη των Συλλογικών Συμβάσεων
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ-ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Καφέ Ζάτοπεκ, 7μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8
Μαρξ, Χέγκελ και Διαλεκτική
Ομιλητής: Άρης Πουλόπουλος

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ-ΕΛΛΗΝΙΚΟ-ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8
Καφετέρια Άλσους Κιντή, 7μμ
Πυρκαγιές: κυβέρνηση εμπρηστών
Ομιλητής: Στέφανος Δημητριάδης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 26/8, 7μμ
Fahrenheit 451, Μαρίνου Αντύπα 102
ΕΕ-Ισπανία-Μαρόκο: Βρώμκη ισορροπία τρόμου σε βάρος των μεταναστών
Ομιλητής: Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 26/8
Πλατεία Καρύλλου, 8μμ
ΕΕ-Ισπανία-Μαρόκο: Βρώμκη ισορροπία τρόμου σε βάρος των μεταναστών
Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης

ΒΥΡΩΝΑΣ-ΠΑΓΚΡΑΤΙ-ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Friends cafe, πλατεία Αγίου Λαζάρου, 7.30μμ
• ΠΕΜΠΤΗ 20/8,
4-5 Σεπτέμβρη Όλοι οι δρόμοι οδηγούν στη ΔΕΘ
Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου

ΙΛΙΟΝ-ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8, καφέ Σκίτσο, Νέστορος 107, 7.30μμ
Γυναίκες και πόλεμος
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ-ΑΙΓΑΛΕΩ

Πλ. Δημαρχείου, πέταλο, 7.30μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8,

Μαρξ, Χέγκελ και Διαλεκτική
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΜΑΡΟΥΣΙ

Καφέ Σπίρτο, Πλατεία Ηρώων, 7.30 μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8
Ο μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλητής: Νάσος Θεοδωρίδης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 26/8
Η πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτρια: Φωτεινή Ζγουνρού

Ν. ΙΩΝΙΑ-ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ-Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Νισύρου και Πάτμου, 7μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8
Πυρκαγιές, πλημμύρες, κλιματική κρίση – Ν’ αλλάξουμε το σύστημα όχι το κλίμα
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 26/8
Η μάχη των Συλλογικών Συμβάσεων
Ομιλήτρια: Εριέττα Μέγγου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ

Δημαρχείο Αγ. Παρασκευής, 7.30 μμ
• ΠΕΜΠΤΗ 20/8

Εργατική απάντηση στην κρίση στέγης

Ομιλήτρια: Ρία Φρύσσα
• ΠΕΜΠΤΗ 27/8

Η μάχη των Συλλογικών Συμβάσεων
Ομιλητής: Νίκος Τουρνάς

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

• ΠΕΜΠΤΗ 20/8, καφέ «Διαχρονικόν», Αριστοτέλους 11-13, 7μμ
Λευτεριά στην Παλαιστίνη, 9/8, 14/8 και πως συνεχίζουμε

Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ-ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

Δημαρχείο Νίκαιας, 7μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8, 7μμ
Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανάσταση
Ομιλητής: Λεωνίδας Βετίμης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 26/8, 7μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλητής: Σπύρος Παπακώστας

Θεσσαλονίκη

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ-ΚΑΜΑΡΑ

Καφέ Poeta, 8μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8
Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 26/8
Τί είναι η Διαλεκτική
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης

ΧΑΡΙΛΑΟΥ-ΤΟΥΜΠΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8
Τί φέρνει η Τεχνητή Νοημοσύνη
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομιανού

ΠΑΤΡΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8, καφέ Aberto (Ρ. Φεραίου 48), 7.30μμ
Ενάντια στην κυβέρνηση της κα-ταστροφής, οργανώνουμε την αν-τίσταση και την εναλλακτική
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας
• ΤΕΤΑΡΤΗ 26/8, καφέ Aberto (Ρ. Φεραίου 48), 7μμ
80 χρόνια από την δικτατορία του Μεταξά
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΑΡΤΑ

Συνεργατικό καφενείο «Χάρτα», 7.30μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 26/8
Τι φέρνει η τεχνητή νοημοσύνη
Ομιλητής: Ορέστης Παπαθανάσης

ΡΕΘΥΜΝΟ

Δημοτικός Κήπος, 7.30μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8
Η πάλη ενάντια στον ρατσισμό
Ομιλητής: Γιάννης Σουρμελάκης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 26/8
Πως νίκησε η ρωσική Επανάσταση
Ομιλήτρια: Μαρία Ηλιακή

ΧΑΝΙΑ

Καφέ Μίνωος, 7μμ
• ΠΕΜΠΤΗ 20/8
Εργατική απάντηση στην κρίση στέγης
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης
• ΠΕΜΠΤΗ 27/8
Η μάχη των Συλλογικών Συμβάσεων
Ομιλήτρια: Μαργαρίτα Παπαμηνά

ΒΟΛΟΣ

Θόλος, 7.30μμ
• ΠΕΜΠΤΗ 27/8
Οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες, 4,5 Σεπτέμβρη όλοι στη ΔΕΘ
Ομιλητής: Σταύρος Ευσταθίου

ΞΑΝΘΗ

7.30μμ καφέ ROSE, πάρκο Αύρας
• ΣΑΒΒΑΤΟ 22/8
Θέουτα: ΕΕ-Ισπανία Μαρόκο, Βρώμκη ισορροπία του τρόμου σε βάρος των μεταναστών
Ομιλήτρια: Μαρία Παπαδοπούλου
• ΣΑΒΒΑΤΟ 29/8
Διήμερο αγώνα ενάντια στην κυβέρνηση 4-5 Σεπτέμβρη στη ΔΕΘ
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγύη

ΠΕΜΠΤΗ 20/8

ΠΑΤΡΑ Πλ. Όλγας 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/8

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Μαντζαριωτάκη και Θησέως 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος, “Κελάρι” 7μμ
ΙΛΙΟΝ πλατεία Γεννηματά 7μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ Πλατεία Εθνικής Αντίστασης 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου 7μμ
ΚΥΨΕΛΗ
Φωκίωνος Νέγρη (Γερμανός) 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Μετρό 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 7μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλατεία Λαού 8μμ
ΒΟΛΟΣ Λιμάνι 8μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου με Μαρτίου 8μμ
ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 8μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 8/8

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΚΟΛΩΝΟΣ Γαλαξίας Λένορμαν 12μες
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μ
Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΟΠΑΝ 11.30πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11πμ
ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11πμ
ΡΕΘΥΜΝΟ
Μεγάλη πόρτα-Πηγάδι 11πμ
ΑΡΤΑ Αγ. Δημήτριος 8μμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Λέανδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίπτας
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com, **τηλ.:** 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανε-ξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δρά-ση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προ-στατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μό-νο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνι-κού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψου-με όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπο-ρούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους

και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πε-τύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομο-νωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρό-μο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιτα-λισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημι-ουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευ-ρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση
Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προ-σπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρί-σεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των αν-θρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και

φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμέ-νους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοα-πελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναι-κών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυ-νήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ’ αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να εί-ναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα εί-ναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ’ αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Ο Αμίν Αμιτόζ, απεργός πείνας στο «κίνημα της κατασάριδας» στην Ινδία και μέλος της Πανινδικής Φοιτητικής Ένωσης (AISA) μίλησε για το υπόβαθρο και τις εμπειρίες αυτού του κινήματος σε διαδικτυακή εκδήλωση που οργάνωσε το SWP, το αδελφό κόμμα του ΣΕΚ στη Βρετανία, στις 3 Αυγούστου.

Λαλ Σαλάμ, κόκκινους χαιρετισμούς σε όλες και όλους.

Αυτό που καταφέραμε είναι ότι ανάψαμε την πολιτική συνείδηση, ξυπνήσαμε τη συνείδηση του λαού αυτής της χώρας. Και λυγίσαμε ένα καθεστώς που έμοιαζε ανίκητο. Ο υπουργός Ρατζνάθ Σινγκ ρωτήθηκε ποιος θα αναλάβει την ευθύνη για τους 22 ανθρώπους (τότε ο αριθμός των φοιτητών που είχαν δολοφονηθεί θεσμικά, δηλαδή αυτοκτονήσει, μετά τη διαρροή των θεμάτων στις πανινδικές ιατρικές εξετάσεις ήταν ακόμα μικρότερος). Το κίνημα όμως είχε ήδη σημάνει το προσκλητήριο.

Όταν, λοιπόν, ρωτήθηκε ποιος θα αναλάβει την ευθύνη και ποιος θα παραιτηθεί, ο Ρατζνάθ Σινγκ διακήρυξε με θράσος: αυτή δεν είναι σαν τις παλιές κυβερνήσεις, δεν θα υπάρξουν παραιτήσεις. Εμείς λοιπόν νικήσαμε τον «ανίκητο». Κερδίσαμε μια σημαντική νίκη απέναντί του.

Μπροστά μας όμως μένουν ανοιχτά το ζήτημα ολόκληρου του εκπαιδευτικού συστήματος, το ζήτημα της απασχόλησης και τα μεγαλύτερα ζητήματα της δημοκρατίας. Χρειάζεται να συνεχίσουμε ασταμάτητα τον αγώνα ενάντια σε αυτό το καθεστώς.

Πρώτα απ' όλα θέλω να ξεκαθαρίσω κάτι. Εμείς, οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες της AISA, το λέμε καθαρά: αυτό είναι φασιστικό καθεστώς. Είναι καθεστώς με στενούς δεσμούς με το ντόπιο κεφάλαιο και την αντιδραστική μορφή της ντόπιας αστικής τάξης, με δεσμούς με τη διεθνή αστική τάξη. Είναι η πιο αντιδραστική μορφή του καπιταλισμού και μάλιστα ενός καπιταλισμού σε παρακμή. Έτσι χαρακτηρίζουμε τον ερχομό του BJP στην εξουσία το 2014. Δεν ήταν μια απλή εναλλαγή στην εξουσία. Ήταν κάτι διαφορετικό ακόμα και από την προηγούμενη κυβέρνηση του NDA με επικεφαλής το BJP.

Μεγαλώνοντας μέσα στη δεκαετία του 2000, μας τάζαν τεράστια όνειρα. Είχαμε φιλοδοξίες. Τόσα μέσα ενημέρωσης, τόσες ταινίες μάς έλεγαν να έχουμε μεγάλες προσδοκίες. Και όταν εμφανίστηκε ο Μόντι στο προσκήνιο το 2014, φτάσαμε να αναρωτιόμαστε αν έχουμε καν στοιχειώδη δικαιώματα ως πολίτες, όχι αν μπορούμε να έχουμε μεγάλες προσδοκίες.

Έτσι θυμάμαι την πρώτη θητεία του Μόντι. Το 2019 ξέσπασε το κίνημα ενάντια στους νόμους CAA-NRC, την ισλαμοφοβική νομοθεσία που στερούσε δικαιώματα από τους μου-

ΜΗΝΥΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΝΔΙΑ

“Συνεχίζουμε ασταμάτητα τον αγώνα”

σουλμάνους της Ινδίας. Γενναίες μουσουλμάνες έστησαν τα Σαχίν Μπαγκ σε όλη τη χώρα, δηλαδή καθιστικές διαμαρτυρίες διαρκείας που έκλειναν κεντρικούς δρόμους, από το όνομα της γειτονιάς του Δελχί όπου στήθηκε η πρώτη· ακολούθησαν η Βομβάη και άλλες πόλεις. Αυτές οι γενναίες γυναίκες διαδήλωναν ενάντια σε αυτούς τους άδικους και άνισους νόμους, που άρπαζαν τα δικαιώματα ιθαγένειας από τους μουσουλμάνους, τους Αντιβάσι (τους αυτόχθονες) και τα τρανς άτομα.

Μετά ήρθε το κίνημα Κισάν, το κίνημα των αγροτών, ένας μεγάλος σταθμός: οι αγρότες πάλεψαν ενάντια στους τρεις αγροτικούς νόμους. Το μπαρούτι λοιπόν, το καύσιμο για το σημερινό κίνημα, ήταν πάντα εκεί. Χρειαζόταν μόνο μια σπίθα. Και το κίνημα CJP, το Cockroach Janta Party, το «Λαϊκό Κόμμα της Κατσαρίδας» ξεκίνησε σαν σάτιρα: μια σατιρική ανάρτηση στο Τουίτερ, με μια ηλεκτρονική φόρμα που κυκλοφόρησε. Λίγο πριν, ο πρόεδρος του Ανώτατου Δικαστηρίου Σουριακάντ είχε αποκαλέσει όλους εμάς, τους άνεργους νέους, «κατσαρίδες» που τα βάζουν με το σύστημα και γίνονται ακτιβιστές κάθε λογής μόνο και μόνο για να ενοχλούν ανθρώπους σαν τον ίδιο.

Έτσι ξεκίνησε το κίνημα. Και είδαμε ένα τεράστιο κύμα από τα κάτω. Εμείς, ως αριστεροί, στην αρχή τα είχαμε χαμένα με όσα γίνονταν. Νομίζω όλοι τα είχαν χαμένα. Γρήγορα όμως καταλάβαμε: αυτό το χάος είναι η δημοκρατική έκφραση της εποχής μας. Μπορεί να σε συνεπαίρνει και να σε ζαλίζει, αλλά η Αριστερά πρέπει να μάθει όχι απλώς να επι-

βιώνει μέσα σε αυτό το χάος, αλλά και να ανθίζει μέσα του. Έπρεπε επίσης να παραδεχτούμε, με ειλικρίνεια, ότι θα υπήρχαν στιγμές που δεν θα τα ξέραμε όλα. Μπορεί να μην είχαμε την ακριβή θεωρητική διατύπωση της στιγμής. Ήμασταν όμως στο κατώφλι: βάζαμε σε πράξη τις ιδέες μας, την πολιτική μας γραμμή. Γι' αυτό ριχτήκαμε στο κίνημα. Στις 16 Ιούνη είχαμε μεγάλη αγωνία αν η Αστυνομία του Δελχί θα μας δώσει άδεια να διαδηλώσουμε στο Τζαντάρ Μαντάρ, τον καθιερωμένο χώρο διαδηλώσεων του Δελχί, δίπλα στο Κοινοβούλιο. Προς έκπληξή μας, τη δώσανε.

Απεργία διαρκείας

Στις 20 Ιούνη θυμάμαι την εξαγγελία της απεργίας διαρκείας. Στη σκηνή βρισκόταν η πανινδική πρόεδρος της AISA, η συντρόφισσα Νέχα. Και πηδήξαμε τα κιγκλιδώματα όταν είδαμε τους αστυνομικούς να μπαίνουν στον χώρο και να προσπαθούν να διαλύσουν τους διαδηλωτές, που ήταν αποφασισμένοι να συνεχίσουν επ' αόριστον μέχρι την παραίτηση του υπουργού Νταρμέντρα Πραντάν. Ήταν σημείο καμπής και για μένα.

Για την 20ή Ιούνη ίσως δεν θα μιλήσει πολύς κόσμος. Εγώ την έζησα από πρώτο χέρι, γι' αυτό θα πω δυο λόγια. Περικυκλώσαμε τη σκηνή όπου βρισκόταν όλη η ηγεσία του κινήματος CJP. Την υπερασπιστήκαμε. Ο κόσμος φώναζε συνθήματα, χτυπούσε κατσαρόλες, χτυπούσε μετα-

λικά πιάτα. Και σιγά σιγά, σταθερά, απωθήσαμε τους αστυνομικούς και τους άντρες της Δύναμης Ταχείας Δράσης, της RAF. Έτσι το κίνημα πήρε την πρώτη αποφασιστική του θέση: ήθελε στα αλήθεια την παραίτηση του υπουργού Νταρμέντρα. Δεν ήταν ένα κίνημα για τα μάτια.

Μετά, στις 28 Ιούνη, ο Σονάμ Ουανγκτσούκ ανακοίνωσε την απεργία πείνας του. Εμείς, οι φοιτητές και οι νέοι αυτής της χώρας, οι σύντροφοι της AISA, καταλάβαμε ότι είχαμε μεγάλο μερίδιο σε αυτό το κίνημα. Και αποφασίσαμε να μπορούμε κι εμείς, με δική μας απεργία πείνας. Ξεκινήσαμε με μια ομάδα έξι ατόμων. Τρεις από εμάς η συντρόφισσα Νέχα, ο σύντροφος Μανίς κι εγώ συνεχίσαμε την απεργία πείνας μέχρι τις 20 Ιούλη, για 23 μέρες. Τη λύσαμε όταν ανακοινώθηκε το «Σανσάντ Γκεράο», η πορεία περικύκλωσης του Κοινοβουλίου. Πιστεύω ότι οι ρίζες της δημοκρατίας βαθαίνουν όταν τρέμουν οι διάδρομοι της εξουσίας, όταν η συνείδηση του λαού πέφτει επιτέλους με όλο της το βάρος πάνω στην άρχουσα τάξη.

Η κυβέρνηση καλλιεργούσε συστηματικά την αντίληψη ότι τα πανεπιστήμια είναι φωλιές «αντεθνικών» και «στασιαστικών στοιχείων», που από τη μια τσεπώνουν δημόσιο χρήμα και από την άλλη μιλάνε ενάντια στη χώρα. Αυτό το αφήγημα προσπάθησαν να το υψάνουν και γύρω από το Πανεπιστήμιο του Δελχί και γύρω από άλλα κεντρικά πανεπιστήμια, γύρω από κάθε εκπαιδευτικό

χώρο όπου συναντούσαν αντίσταση. Με το κίνημα CJP όμως, νομίζω, οι αγώνες μας ξεχείλισαν έξω από τις πανεπιστημιούπολεις.

Το είχαμε ξαναδεί αυτό το ξεχείλισμα, στο κίνημα των αγροτών και στο κίνημα του Σαχίν Μπαγκ. Δεν φανταζόμασταν όμως ποτέ ότι τα ζητήματα της εκπαίδευσης και της απασχόλησης θα έπαιρναν τέτοια δυναμική. Κι όμως, την πήραν. Μας εξέπληξε, οφείλουμε να το πούμε. Το μέγεθος του κύματος και η ζωή που πήρε από μόνο του το κίνημα μάς άφησαν άναυδους. Και μετά το ξεκίνημα του κινήματος CJP, στις 20 Ιούλη, ήρθε μια κτηνώδης αστυνομική επίθεση στους διαδηλωτές. Χρησιμοποιήθηκαν τα λάθι (γκλομπ από μπαμπού), χρησιμοποιήθηκαν διάφορα είδη βομβιδίων. Χρησιμοποιήθηκαν και όπλα με σκάγια, κάτι που αποτελεί σοβαρό έγκλημα πολέμου. Στο Μπιχάρ, για παράδειγμα, όταν φοιτητές βγήκαν σε αντίστοιχες διαδηλώσεις αλληλεγγύης προς τους χτυπημένους της 20ής Ιούλη, η αστυνομία χρησιμοποίησε ακόμα και καλάσνικοφ.

Μετά την 20ή Ιούλη, ο Μόντι περίμενε ότι θα φοβηθούμε την κυβέρνηση, ότι θα φοβηθούμε το καθεστώς. Αντίθετα, οι νέοι και οι φοιτητές αυτής της χώρας έμαθαν την αλληλεγγύη. Ακόμα και μετά τους νεκρούς της 20ής Ιούλη, το ίδιο βράδυ φοβόμασταν όλοι ότι το κίνημα μάλλον έχει διαλυθεί. Και όμως, οι νέοι και οι φοιτητές ξαναγέμισαν το Τζαντάρ Μαντάρ. Στα χίντι λέμε: «συνχόνε ντουμπάρα αμπαάντ καρ ντιγιά Τζαντάρ Μαντάρ κο» δηλαδή «έκαναν το Τζαντάρ Μαντάρ να ξανανθίσει». Ήταν μια άνοιξη διαδηλώσεων και αμφισβήτησης.

Τότε κατάλαβα ότι αυτή η κυβέρνηση θα αναγκαστεί να δώσει την παραίτηση του Νταρμέντρα Πραντάν. Αυτή ήταν η πορεία του κινήματος. Το μεγαλύτερο κατόρθωμά μας, νομίζω, ήταν ότι ανάψαμε ξανά τη φαντασία της νεολαίας και των φοιτητών, ότι την ξαναξυπνήσαμε. Ήταν ένας γενικός δημοκρατικός ξεσηκωμός με τους δικούς του προοδευτικούς στόχους. Και ο άξονάς του ήταν αυτός: να βάλουμε τέλος στο μίσος που έσπερνε η κυβέρνηση ανάμεσα σε ινδουιστές και μουσουλμάνους, στη βάση της κάστας, της θρησκείας και του δόγματος. Και να ενώσουμε πραγματικά αυτή τη χώρα γύρω από ένα αίτημα: θέλουμε σωστή, ισότιμη, προσβάσιμη, προσιτή, ποιοτική εκπαίδευση. Θέλουμε αξιοπρεπή δουλειά σε αυτή τη χώρα.

Αυτή τη νίκη, νομίζω, την κερδίσαμε. Αλλά δεν έχουμε ακόμα νικήσει το καθεστώς Μόντι. Το κίνημα πρέπει να συνεχιστεί. Μπορεί να βρει τις πολιτικές του μεταφράσεις, αλλά το κίνημα πρέπει να συνεχιστεί. Σας ευχαριστώ πολύ.

Επιμέλεια
Λεάνδρος Μπόλαρης

Η Αμίνα, συμπρόεδρος του παραρτήματος των Δημοκρατικών Σοσιαλιστών της Αμερικής (DSA) στη Μινεάπολη της Μινεσώτα, δήλωσε στο Socialist Worker:

«Οι άνθρωποι είναι θυμωμένοι με τη δομή και τις αδικίες του καπιταλιστικού συστήματος. Πρέπει να οργανωθούμε μαζικά προς ένα σοσιαλιστικό όραμα. Νομίζω ότι οι άνθρωποι δεν έχουν τελειώσει με τις εκλογές, προφανώς ολόκληρη η ιστορία αυτής της χώρας είναι γεμάτη από εκλογικούς κύκλους, αλλά οι άνθρωποι θέλουν περισσότερα. Οι ηγεσίες μας πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι ο χώρος εργασίας είναι ένας χώρος αγώνα, η στέγαση είναι ένα πεδίο αγώνα όπως και οι εκλογές μπορούν επίσης να είναι ένα πεδίο μέσα από το οποίο μπορούμε να πιέσουμε για περισσότερα. Πρέπει να συμμετέχουμε σε μάχες σε όλα τα μέτωπα, επειδή οι ρατσιστές και οι φιλελεύθεροι το κάνουν, οπότε το να το αγνοήσουμε δεν θα το εξαφανίσει.

Αντίθετα, μπορούμε να καταλάβουμε αυτούς τους χώρους όπως βλέπουμε στις νίκες στο Κολοράντο και τη Νέα Υόρκη για το DSA, αλλά γνωρίζουμε ότι η μάχη δεν έχει τελειώσει μόνο και μόνο επειδή κερδίσαμε μερικές εκλογές. Η άνοδος της υποστήριξης για τον σοσιαλισμό προήλθε από εκτεταμένα και μαχητικά κινήματα αλληλεγγύης με την Παλαιστίνη και κατά της τρομοκρατίας του ICE».

Ο Σκοτ, μέλος της οργάνωσης «Mountain», που ανήκει στη αριστερή πτέρυγα του DSA, δήλωσε: «Η Παλαιστίνη είναι αναμφίβολα το ηθικό ζήτημα της εποχής μας. Και η αντίθεση στον ICE και τις απελάσεις τους είναι σίγουρα στο ίδιο επίπεδο. Αυτά έχουν συμβάλει στην ανάπτυξη του DSA περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο αγώνα. Εννοώ, ειδικά τις εκστρατείες που ζητούν την κατάργηση του ICE και την εναντίωση στον ICE. Ειδικά στο Κάνσας Σίτι, το Μιζούρι και τη Μινεάπολη».

Η υποψήφια του DSA στη Νέα Υόρκη, **Κλερ Βαλντέζ**, ζητά την εθνικοποίηση της αεροπορικής βιομηχανίας. Ο Σκοτ δήλωσε πώς οι πολιτικές αρχές της κερδίζουν υποστήριξη: «Η Κλερ Βαλντέζ είναι στέλεχος του DSA. Είναι κάποια της οποίας η πολιτική καριέρα πηγάζει εξ ολοκλήρου από αυτό. Νομίζω ότι είναι πολύ ηθική. Είναι η μόνη υποψήφια για το Κογκρέσο που υποσχεται άνευ όρων υποστήριξη στην παλαιστινιακή αυτοδιάθεση».

Η άρχουσα τάξη των ΗΠΑ τρομοκρατείται από την ανάπτυξη και τις επιτυχίες των σοσιαλιστών. Ο Ντόναλντ Τραμπ προειδοποίησε: «Αυτοί είναι σκληροπυρηνικοί, άθεοι κομμουνιστές». Ο Ρεπουμπλικανός πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων, Μάικ Τζόνσον δήλωσε: «Οι βάρβαροι είναι εντός των πυλών». Ο υπουργός Εσωτερικών των ΗΠΑ, Μάρκο Ρούμπιο, δημοσίευσε μια έκθεση στην οποία ισχυρίζεται ότι το DSA, μαζί με κινή-

Από παλαιότερη αντιπολεμική διαδήλωση στη Ν. Υόρκη. Φωτό: NY Times

ΣΤΙΣ ΗΠΑ ΤΟΥ ΤΡΑΜΠ

Μαζικό ρεύμα προς τα αριστερά

ματα όπως το Black Lives Matter, αποτελούν προπέτασμα της κουβανικής κυβέρνησης και «έχουν σχεδιαστεί για να στρέψουν την Αμερική εναντίον του εαυτού της».

Οι Δημοκρατικοί ανησυχούν επίσης για τη δημοτικότητα του σοσιαλισμού. Ο Δημοκρατικός κυβερνήτης του Κολοράντο, Τζάρεντ Πόλις, δήλωσε: «Απλώς νοιάζομαι βαθιά για την πολιτεία μας και δεν θέλω οι σοσιαλιστές να την καταστρέψουν. Σε ένα Κολοράντο για όλους, δεν υποτιμούμε κανέναν λόγω της περιουσίας του». Η περιουσία του Πόλις ανέρχεται σε 400 εκατομμύρια δολάρια.

Τα κυρίαρχα κόμματα μοιράζονται τον φόβο του σοσιαλισμού αλλά υπάρχουν μεγάλες συζητήσεις μέσα στην Αριστερά σχετικά με το τι σημαίνει η λέξη.

Η Αμίνα δήλωσε ότι: «Σοσιαλισμός σημαίνει μία κοινωνία που καθοδηγείται από τον λαό, έχει τις ρίζες του στην ιστορία των κοινωνιών όπου όλα τα αγαθά, οι υπηρεσίες και η κοινωνική δραστηριότητα προορίζονται για την εξυπηρέτηση του λαού και του περιβάλλοντος. Δεν είναι μια συναλλαγή».

Αλλά για ορισμένα μέλη του DSA, ο σοσιαλισμός ορίζεται πιο χαλαρά. Ο Σκοτ δήλωσε ότι: «Το φάσμα εντός του DSA είναι απίστευτα μεγάλο. Η οργάνωση είναι επίσημα αφοσιωμένη στον δημοκρατικό σοσιαλισμό και αντιτίθεται στον σταλινισμό. Τα μέλη της

μπορεί να κυμαίνονται από σοσιαλδημοκράτες, σοσιαλιστές, ακόμη και ορισμένοι Μαοϊκοί».

Ενώ το DSA βλέπει το σχέδιό του ως «οικοδόμηση ενός κόμματος», κατεβάξει υποψηφίους με το ψηφοδέλτιο του Δημοκρατικού Κόμματος. Υπάρχει πάντα ο κίνδυνος οι εκλεγμένοι αξιωματούχοι του να τραβηχτούν προς τα δεξιά από το Δημοκρατικό κατεστημένο.

Συμβιβασμοί

Η βουλευτής της Νέας Υόρκης, Αλεξάντρια Οκάσιο Κορτέζ (ΑOC), είναι μέλος του DSA και έχει την υποστήριξη του. Αλλά από τότε που εκλέχθηκε, ψήφισε υπέρ της παροχής «αμυντικών» όπλων στο Ισραήλ.

Ο Σκοτ δήλωσε ότι «Η ΑOC θεωρεί το DSA ως μία από τις πολλές οργανώσεις που τη βοήθησαν να κερδίσει. Δεν νομίζω ότι μας οφείλει τόσα πολλά». Το DSA έκτοτε έχει ανακαλέσει την υποστήριξή της προς αυτήν.

Ο Ζόχαν Μαμντάνι εξελέγη δήμαρχος της Νέας Υόρκης ως σοσιαλιστής με ριζοσπαστικές υποσχέσεις. Από τότε που εκλέχθηκε, έχει εφαρμόσει πάγωμα ενοικίων και φόρο στις δευτερεύουσες κατοικίες. Αλλά έχει επίσης κρατήσει στη θέση του την δισεκατομμυριούχο αστυνομικό επίτροπο, Τζέσικα Τis και απαναχώρησε από την υπόσχεσή του να συλλάβει τον εγκληματία πολέμου Νετανιάχου.

Το μέλος του DSA, **Βίκυ**, δήλωσε

ότι: «Ο Ζόχαν είναι η ηγετική φυσιογνωμία της σύγχρονης Αριστεράς και για καλό λόγο, έχει υπάρξει πολύ αποτελεσματικός στην κινητοποίηση και την απόκτηση λαϊκής υποστήριξης. Νομίζω ότι τα καταφέρνει όσο καλύτερα μπορούσε».

Αλλά, άλλα μέλη του DSA είναι πιο επικριτικά απέναντι στη στρατηγική του Μαμντάνι. Η **Εϊνρίλ** από το DSA της Νέας Υόρκης και την μαρξιστική ομάδα «Reform and Revolution» δήλωσε: «Η νίκη του Ζόχαν, τον Νοέμβριο, ήταν ένα τεράστιο πλήγμα για την άρχουσα τάξη και το πολιτικό κατεστημένο. Η κυβέρνησή του έχει ήδη μέσα σε έξι μήνες καταφέρει να πετύχει σημαντικά, αν και περιορισμένα, κέρδη για τους εργαζόμενους. Αλλά η στρατηγική της ηγεσίας της Νέας Υόρκης του DSA βάζει φρένο σε πολιτικές ευκαιρίες».

Ο Σκοτ συμπληρώνει ότι ο Μαμντάνι «τηρεί τη στρατηγική του κεφαλαίου, η οποία υποτάσσει σχεδόν τα πάντα στην ψήφιση μεταρρυθμίσεων που βοηθούν την εργατική τάξη στη Νέα Υόρκη με σκοπό την οικοδόμηση δημοτικότητας και αξιοπιστίας για το έργο του... Νομίζω ότι έχει κάνει πολλά λάθη, ειδικά όσον αφορά την αστυνομία, π.χ. το ότι δεν διέλυσε την ομάδα στρατηγικής αντίδρασης στο αστυνομικό τμήμα».

Το DSA έχει φτάσει τα 120.000 μέλη και έχει γίνει η μεγαλύτερη σοσιαλιστική οργάνωση στην ιστορία των

ΗΠΑ. Έχει ξεπεράσει το Σοσιαλιστικό Κόμμα Αμερικής (SPA) το οποίο είχε 113.000 μέλη στο απόγειό του το 1912. Το SPA είχε επικεφαλής τον μαρξιστή **Γιουτζίν Β. Ντεμπς**, ο οποίος έθεσε υποψηφιότητα για πρόεδρος αρκετές φορές. Στις προεδρικές εκλογές του 1912, έλαβε 900.000 ψήφους, το 6% των συνολικών ψήφων.

Ο Ντεμπς ανήκε στην αριστερή πτέρυγα του SPA. Διαφώνησε σε μια αποκλειστικά εκλογική στρατηγική και έβλεπε τον αγώνα των εργατών ως την κινητήρια δύναμη της κοινωνικής αλλαγής. Κάποτε είπε: «Δεν θα ψηφίσετε ποτέ για την ίδρυση της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας».

Ο Ντεμπς κατάλαβε ότι το Δημοκρατικό Κόμμα ήταν μέρος του προβλήματος. Υποστήριξε ότι δεν υπήρχε «απολύτως καμία διαφορά» μεταξύ των Δημοκρατικών και των Ρεπουμπλικανών, επειδή και οι δύο υπερασπιζόνταν τον καπιταλισμό. Για τον Ντεμπς, το νόημα της συμμετοχής στις εκλογές ήταν η ενίσχυση του αγώνα.

Για μεγάλο μέρος της ηγεσίας του DSA, η προσοχή εξακολουθεί να επικεντρώνεται στη νίκη στις εκλογές. Τα μαζικά κοινωνικά κινήματα υποτάσσονται στον στόχο της εκλογής σοσιαλιστών υποψηφίων. Όμως, αρκετοί ασπάζονται την κληρονομιά του Ντεμπς και του επαναστατικού σοσιαλισμού.

Ο **Βίκτορ Φερνάντεζ**, μέλος του Marx21 (αδερφής οργάνωσης του ΣΕΚ) δήλωσε: «Το DSA πέφτει στην παγίδα να διεξάγει εκλογές και να μην χτίζει κινήματα».

Η **Εϊνρίλ**, από την ομάδα «Memorandum and Revolution», ζητά: «αντί να αντιμετωπίζουμε τους σοσιαλιστές που βρίσκονται σε αξιώματα ως μεμονωμένους, «καλύτερους» πολιτικούς, πρέπει να δημιουργήσουμε μαζικές εκστρατείες που θα χρησιμοποιούν τα αιτήματα στις εκλογικές μας πλατφόρμες ως καταλύτη για ανεξάρτητη ταξική οργάνωση. Αυτό που χρειάζεται είναι μια εναλλακτική στρατηγική που να αναγνωρίζει ότι η μόνη πηγή «πολιτικού κεφαλαίου» μας είναι η δύναμη της οργανωμένης εργατικής τάξης».

Ο Τραμπ βρίσκεται σε μπελάδες καθώς οδεύει προς τις ενδιάμεσες εκλογές του Νοεμβρίου.

Οι Δημοκρατικοί είναι ένα πλήρως νεοφιλελεύθερο κόμμα. Ξανά και ξανά, η αριστερά και τα κινήματα έχουν συσπειρωθεί πίσω από τους Δημοκρατικούς και έχουν αποστρατευτεί.

Υπάρχουν δυνατότητες για πολύ περισσότερα. Το καθήκον της Αριστεράς είναι να χρησιμοποιήσει την ατμόσφαιρα που αντανάκλουν οι εκλογικές επιτυχίες για να εμβραθύνει τα κινήματα κατά της τρομοκρατίας, της γενοκτονίας και του πολέμου, καθώς και κατά των δισεκατομμυριούχων –χτίζοντας έξω από το Δημοκρατικό Κόμμα.

Μετάφραση-επιμέλεια:
Γιώργος Ράγκος

Ο Τραμπ σε αδιέξοδο

μια χώρα όπου οι ΗΠΑ διατηρούν σχεδόν 30 χιλιάδες φαντάρους. Και στο τέλος του μηνυματός του λέει ξεκάθαρα γιατί εκνευρίστηκε: “πρόσφατα ζήτησα από τον Πρόεδρο της Νότιας Κορέας αν θα συμμετάσχουν μαζί μας στην αποπυρηνικοποίηση του Ιράν και μου είπαν “Όχι, ευχαριστώ””.

Χτυπημένο κύρος

Δεν πρέπει κανείς να υποτιμήσει το χτύπημα που αποτελούν αυτές οι εξελίξεις πάνω στο κύρος της υπερδύναμης, από τη Μεσόγειο ως τον Ειρηνικό.

Ο Ρόμπερτ Κέλι, ειδικός στα ζητήματα Διεθνών Σχέσεων της Ασίας, καθηγητής σε Πανεπιστήμιο της Κορέας, γράφει σε ένα πρόσφατο άρθρο του πως: “Ο παράξενος, άναψε-σβήσε πόλεμος μεταξύ ΗΠΑ και Ιράν, αποτελεί εντυπωσιακή γεωπολιτική εξέλιξη. Παρόλη την αντικειμενική τους ισχύ, οι ΗΠΑ αποδείχθηκαν ανίκανες να επιβάλουν ένα αποφασιστικό αποτέλεσμα στο Ιράν, και φαίνεται όλο και πιο πιθανό ότι ο πρόεδρος Τραμπ θα αποδεχθεί μια συμφωνία λήξης του πολέμου χωρίς να έχει πετύχει σχεδόν κανέναν από τους διακηρυγμένους του στόχους.

Η άμεση αιτία είναι η απροθυμία του Τραμπ να κάνει χειραία εισβολή στο Ιράν ώστε να το εξαναγκάσει να παραδοθεί, αλλά και τα όρια που έδειξαν να έχουν οι εναέριοι πόροι των ΗΠΑ, τόσο οι πύραυλοι όσο και τα συστήματα αναχαίτισης. Μετά από μήνες αναποτελεσματικών χτυπημάτων, οι από αέρος επιλογές των ΗΠΑ έχουν μειωθεί. Πρόκειται για κρίσιμο μάθημα για τις ΗΠΑ και τους συμμάχους τους γιατί οι ΗΠΑ σχεδιάζουν να συγκρουστούν με την Κίνα στην Ανατολική Ασία με παρόμοιο τρόπο”.

Αυτό που εξασφάλισε την ηγεμονία των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή από το τέλος του Β’ Παγκόσμιου Πόλεμου και έπειτα ήταν η βεβαιότητα ότι η στρατιωτική τους υπεροχή θα εξασφάλιζε χωρίς πολλούς δισταγμούς τη μέγιστη δυνατή ασφάλεια για τους συμμάχους τους. Η σημερινή πραγματικότητα απέχει πάρα πολύ.

Το μηνύονιο του Ιούνη υπογράφηκε και γιορτάστηκε από τον Τραμπ επειδή αφενός ηρεμούσε τις αγορές και τις τιμές του πετρελαίου, αφετέρου γιατί έδινε χρόνο για να αναπληρώσουν τα οπλοστάσιά τους οι ΗΠΑ και το Ισραήλ. Όμως, αντί ο χρόνος να λειτουργήσει υπέρ του, το Ιράν αξιοποίησε το παράθυρο για να δείξει ότι φιλοδοξεί να ελέγξει ολόκληρα τα Στενά του Ορμούζ και, ακόμη σημαντικότερο, ότι σε περίπτωση ανάφλεξης, δεν θα διστάσει να απλώσει τα χτυπήματα προς τους συμμάχους των ΗΠΑ στην περιοχή με ακόμη μεγαλύτερη σφοδρότητα από ό,τι πριν από έξι μήνες όταν ξεκινούσε ο πόλεμος. Χτύπησε πλοία που έσπαγαν τον αποκλεισμό, απάντησε σε αμερικανικές επιθέσεις με επιθέσεις στις χώρες του Κόλπου, δήλωσε έτοιμο για μια παρατεταμένη σύγκρουση, ενώ οι Χουθίτες χτύπησαν σαουδαραβικούς στόχους κλείνοντας το πέρασμα του Μάνταμπ στην Ερυθρά.

Στο αμερικάνικο στρατόπεδο, ο αποπροσανατολισμός βγάζει μάτια. Ο αντιπρόεδρος Βανς δήλωσε πως ο βασικός στόχος των διαπραγματεύσεων είναι να ομαλοποιηθεί η κατάσταση στα Στενά και να μην ανέβει η τιμή του πετρελαίου. Ο Τραμπ τον άδειασε, λέγοντας πως ο στόχος είναι να μην αναπτύξει πυρηνικά το Ιράν. Ο Μπεν-Γκβρι του Ισραήλ λέει στο στρατό πως πρέπει να σκοτώνουν 30-40 Παλαιστίνιους κάθε μέρα χωρίς να τους νοιάζει αν “έκαναν κάτι”. Την ίδια μέρα ο γαμπρός του Τραμπ, Κούσνερ, ανάμεσα στους “εγκεφάλους” των Συμφωνιών του Αβραάμ, έκανε απευθείας συνομιλίες με τη Χαμάς στην Αίγυπτο, κάτι αδιανόητο μέχρι στιγμής.

Ενώ ταυτόχρονα, οι ειδήσεις που ήρθαν από τις συνθήκες στα αμερικάνικα αεροπλανοφόρα (διαβάστε δίπλα) ενίσχυσαν ακόμη περισσότερο την αίσθηση βαλτώματος του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Νίκος Λούντος

Οι ναύτες και οι γονείς τους ξεσηκώνονται

Οι οικογένειες των στρατιωτικών που υπηρετούν στο αεροπλανοφόρο Αβραάμ Λίνκολν που βρίσκεται κοντά στον Περσικό Κόλπο καταγγέλλουν πως οι δικοί τους είναι εξαντλημένοι και οι συνθήκες είναι άθλιες. Το αεροπλανοφόρο βρίσκεται σε αποστολή εδώ και εννιά μήνες ασταμάτητα. Αναφέρεται ότι εξελίσσεται επιδημία προβλημάτων ψυχικής υγείας, χαμηλό ηθικό, τάσεις αυτοκτονίας, μέχρι και ναύτες ακόμη που προσπάθησαν να πηδήξουν στη θάλασσα.

Σύμφωνα με τις οικογένειες, η διαρκής κατάσταση επιφυλακής έχει οδηγήσει σε ελλιπή συντήρηση. Οι τουαλέτες και τα ντους είναι χαλασμένα, οι όροι υγιεινής δεν τηρούνται και υπάρχουν όλο και περισσότερα κρούσματα ασθενειών. Υπάρχουν μέρες που ούτε το φαγητό δεν είναι αρκετό. Οι 5000 επιβαίνοντες ξεκίνησαν το Νοέμβριο από τη βάση του Σαν Ντιέγο και από τότε έπιασαν λιμάνι μόνο μία μέρα στις 11 Δεκέμβριο.

Μέχρι πρόσφατα, το ρεκόρ διαρκούς υπηρεσίας για αεροπλανοφόρο το κρατούσε ο πόλεμος του Βιετνάμ. Αλλά ο Τραμπ κατάφερε να το σπάσει, κρατώντας το αεροπλανοφόρο **Τζέφριλντ Φορντ** σε 326 συναπτες μέρες αποστολής, αρχικά στη Μεσόγειο, μετά στη Βενεζουέλα για το πραξικόπημα και την απαγωγή του Μαδούρο και από εκεί κατευθείαν στον πόλεμο κατά του Ιράν.

Στη διάρκεια αυτού του έτους, τα τεχνικά προβλήματα κορυφώθηκαν, φτάνοντας μέχρι και στην πυρκαγιά. Ειδικοί και βετεράνοι σχολιάζουν πως είναι αδύνατον να τηρήσει ο Τραμπ τη δέσμευση για επ’αόριστον αποκλεισμό των Στενών με τα αεροπλανοφόρα, με τέτοιο αδιάκοπο ρυθμό. “Τα πλοία χρειάζονται συντήρηση, ιδιαίτερα αυτά που έχουν πολύπλοκα και προχωρημένα οπικά συστήματα, όπως τα πυρηνοκίνητα αεροπλανοφόρα, και υπάρχουν πράγματα που δεν μπορούν να γίνουν εν πλω... Αυτές οι επιλογές αποσαθρώνουν το ετοιμοπόλεμο και τις δυνατότητες του πλοίου όσο περισσότερο παραμένει στη θάλασσα”.

Οι καταγγελίες των φαντάρων και των βετεράνων εκφράζονται όλο και συχνότερα με διαδηλώσεις, παρεμβάσεις στο Κογκρέσο και τη Γερουσία, ενώ οι οργανώσεις τους δηλώνουν ότι ετοιμάζονται ίσως για μια από τις μεγαλύτερες κινητοποιήσεις.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ MARFIN

Προσφυγή εναντίον της προσωρινής κράτησης

Κατατέθηκε σήμερα προσφυγή εναντίον του εντάλματος προσωρινής κράτησης της κατηγορούμενης για την υπόθεση Marfin, που προφυλακίστηκε χωρίς η ανακρίτρια και ο εισαγγελέας που την αποφάσισαν να λάβουν υπόψη τους το απαλλακτικό δεδικασμένο του 2022, την ομολογημένη από τη ΔΕΕ/ΕΛΑΣ έλλειψη ταυτοποίησης της με το πρόσωπο που εικονίζεται ως ύποπτο και την τεράστια καταστροφή στη ζωή της ίδιας και της πεντάχρονης κόρης της που προξενείται.

Η προσφυγή θα κριθεί από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών τις επόμενες εβδομάδες αφού πρώτα υπάρξει σχετική εισαγγελική πρόταση. Ελπίζω αποκλειστικό κριτήριο να είναι τα – ανύπαρκτα για την εντολίδα μου – στοιχεία της δικογραφίας και όχι την περιρρέουσα ατμόσφαιρα. Άλλωστε η τελευταία έχει υποχωρήσει σημαντικά αφού όλες αυτές τις ημέρες δεν υπήρξε κάποιος από την κυβέρνηση η την αστυνομία για να διαψεύσει όσα έχω καταγγείλει.

Αυτό δείχνει ότι η κυβέρνηση αρχίζει να σιωπά καθώς έρχεται αντιμέτωπη με την πραγματικότητα που αναδύεται πλέον από τα στεγανά, αφού όμως επί ένα μήνα έχει τροφοδοτήσει την κοινή γνώμη με το ότι «ταυτοποιήθηκε μια

γυναίκα», είδηση ψευδής που μέχρι πριν μια εβδομάδα μονοπωλούσε τα Μ.Μ.Ε, διαμόρφωσε κλίμα και φυσικά άσκησε την αντίστοιχη πίεση στους αρμόδιους εισαγγελείς και δικαστές. Είμαι βέβαιος ότι η επόμενη κυβερνητική τοποθέτηση για το θέμα θα αποθέτει όπως συνήθως την αρμοδιότητα – και βέβαια την ευθύνη – στην «ανεξάρτητη δικαιοσύνη». Αλλά ούτως η άλλως η τελευταία καλείται όντως να αναλάβει τις ευθύνες της. Ας ελπίζουμε να γίνει όσο το δυνατό συντομότερα.

Εώς τότε η κατηγορούμενη έχει μεταχθεί στον Κορυδαλλό έχοντας ως πρόσθετο δείγμα της κρατικής περιποίησης τα εξανθήματα από τους κοριούς στα κρατητήρια της Γ.Α.Δ.Α. Οφείλω να εξάρω τη σπάνια ευγένεια των αστυνομικών του κρατητηρίου, που την μετέφεραν αμέσως στο νοσοκομείο Συγγρού για την απαραίτητη διάγνωση και φαρμακευτική αγωγή. Αλλά αυτό δεν αναιρεί τη ντροπή για τους κοριούς στο κρατητήριο της Γ.Α.Δ.Α., όπως και στο Α.Τ. Ομόνοιας πρόσφατα. Όσοι επαίρονται για τη φιλοδοξία να νικήσουν τους καρχαρίες και τις τίγρεις, ας τα καταφέρουν πρώτα με τους κοριούς.

Αθήνα, 14.8.2026

Κώστας Παπαδάκης, συνήγορος υπεράσπισης

Η ίδια η λέξη αλγόριθμος, η θεμελιώδης έννοια της πληροφορικής και η βάση της σύγχρονης τεχνητής νοημοσύνης προέρχεται από το λατινοποιημένο όνομα (Algorithmi) του μουσουλμάνου Πέρση μαθηματικού al-Khwārizmī, ενώ η λέξη άλγεβρα απο τον όρο al-jabr του βιβλίου του με τίτλο “al-Kitab al-Mukhtasar fi Hisab al-Jabr wal-Muqabala”, που σημαίνει «Το Εγχειρίδιο των Υπολογισμών με Αποκατάσταση και Εξισορρόπηση». Οι δύο πυλώνες της σύγχρονης υπολογιστικής σκέψης φέρνουν, κυριολεκτικά, ισλαμική υπογραφή.

Συνεισφορά στα μαθηματικά και στη μηχανική

Ο al-Khwārizmī, βασικός στον Οίκο της Σοφίας στη Βαγδάτη στο πρώτο μισό του 9ου αιώνα, συνδύασε τις γνώσεις του απο τον Ευκλείδη και την Ινδική Αριθμητική και κατάφερε να δώσει κανόνες, βήματα για την λύση αλγεβρικών εξισώσεων μέχρι το δεύτερο βαθμό. Υπήρξε ένθερμος υποστηρικτής του ινδικού συστήματος αρίθμησης (0–9), της θεσιακής αξίας και του μηδενός (αραβ. sıfır, «κένο»). Κατάφερε έτσι να καθιερώσει τη χρήση των ινδικών ψηφίων στον ισλαμικό κόσμο, που μετα πέρασε και στην Ευρώπη. Έτσι μπορούμε σήμερα να εκφράσουμε αριθμούς όχι μόνο μέχρι το 9 αλλά οποιοδήποτε μέγεθος χρησιμοποιώντας τα ίδια ψηφία.

Η συνεισφορά και τα προχωρήματα της Ισλαμικής Αναγέννησης είναι πλoύσια και στην μηχανική. Οι αδελφοί Banū Mūs (9ος αιώνας, Βαγδάτη) αποτυπώνουν στο “Kitāb al-Hiyal”, που σημαίνει “Βιβλίο των Ευφυών Μηχανών”, την κατασκευή και λειτουργία μηχανων που περιλαμβάνουν, βαλβίδες μονής/διπλής κατευθυνσης, ελεγκτές ανάδρασης και εναν αυτόματο αυλητή (υδρόργανο με εναλλάξιμους σωλήνες) που θεωρείται απο τις πρώτες προγραμματιζόμενες μηχανές. Βασίστηκαν εν μέρει στον Ήρωνα και τον Φίλωνα με πολλές πρωτότυπες συνεισφορές,

Ο al-Jarari (1136-1206) αρχιμηχανικός στην αυλή των Αρτουκιδών στο Ντιγιαρμπακίρ (ιστορικά γνωστό ως Άμιδα) στο “Kitāb fi ma’rifat al-hiyal al-handasiyya” που σημαίνει “Βιβλίο της γνώσης των ευφυών μηχανών” περιγράφει 50 συσκευές σε έξι κατηγορίες, υδραυλικά ρολόγια, σκεύη για πόση, συσκευές πλυσίματος χεριών, συντριβάνια και μουσικά αυτόματα, μηχανές άντλησης νερού και διάφορα άλλα. Μέσα από το έργο του εισήγαγε το εκκεντροφόρο άξονα και τον στροφαλοφόρο. Στους σύγχρονους κινητήρες εσωτερικής καύσης, τα δύο αυτά εξαρτήματα συνεργάζονται στενά με ηλεκτρονικά συστήματα για μέγιστη απόδοση και χαμηλούς ρύπους. Ο μεταφραστής και ιστορικός τεχνολογίας Donarld R. Hill γράφει για το κύρος του al-Jarari:

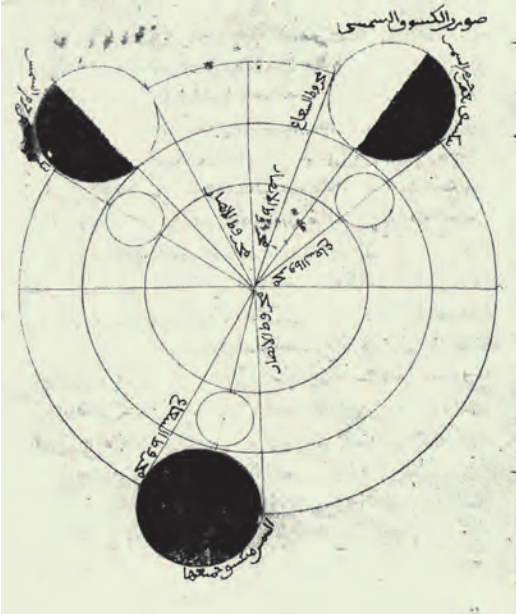
“Είναι ανεκτίμητη η σημασία του έργου του αλ-Τζαράρι στην ιστορία της μηχανικής. Παρέχει πληθώρα οδηγιών για το σχεδιασμό, την κατασκευή και τη συναρμολόγηση μηχανών.”

Η Ισλαμική Αναγέννηση ήταν στη καρδιά της μεταφοράς, της επεξεργασίας και της εξέλιξης της αρχαίας γνώσης στο σύγχρονο κόσμο. Ο Οίκος της Σοφίας στη Βαγδάτη αποτέλεσε το πιο σημαντικό “σπίτι” της διανόησης τη χρυσή εποχή του Ισλαμισμού. Το Μεταφραστικό κίνημα ήταν ένα από τα πιο εντυπωσιακά πνευματικά φαινόμενα της ιστορίας. Μια συστηματική προσπάθεια με διαθρησκευτικό και πολυεθνικό χαρακτήρα για να μεταφερθεί όλη η διαθέσιμη επιστημονική και φιλοσοφική γνώση της αρχαιότητας στα αραβικά. Μουσουλμάνοι, Χριστιανοί και Σαβαίοι λόγιοι συνεργάζονταν κάτω από ισλαμική πολιτική προστασία σε αυτό το τεράστιος σημασίας εγχείρημα. Ενας άλλος καθοριστικός πα-

STOP στην Ισλαμοφοβία

Ανατομική περιγραφή του ματιού σε σύγγραμμα του Hunayn ibn Ishaq το 860 μ.Χ.

Διάγραμμα πηλίκης έκλειψης από χειρόγραφο του al-Karkhi, 11ος αιώνας μ.Χ.

Ο ισλαμικός πολιτισμός, η επιστήμη και οι ρίζες του αλγορίθμου

ράγοντας σε όλη αυτή τη προσπάθεια ήταν οτι η τεχνολογία παραγωγής χαρτιού περνάει από την Κίνα στον ισλαμικό κόσμο με το πρώτο εργαστήριο στη Σαμαρκάνδη. Χωρίς φθινό χαρτί, σε αντίθεση με την ακριβή περγαμνή της Ευρώπης, η μαζική αντιγραφή και διάδοση των χειρόγραφων δεν θα ήταν δυνατή στην ίδια κλίμακα.

Το πέρασμα από τη Μέση Ανατολή στη Δύση

Η γνώση όμως δεν έμεινε φυλακισμένη στη Βαγδάτη. Τον 11ο και 12ο αιώνα, καθώς η χριστιανική Ευρώπη επεκτεινόταν νότια στην Ιβηρική χερσόνησο, βρέθηκε ξαφνικά κληρονόμος μιας τεράστιας βιβλιοθήκης γνώσης που δεν είχε τρόπο να διαβάσει. Όταν το 1085 ο Alfonso VI της Καστίλης κατέλαβε το Τολέδο, δεν κατέστρεψε τις αραβικές βιβλιοθήκες της πόλης. Τις κληρονόμησε, μαζί με έναν πληθυσμό μουσουλμάνων, εβραίων και αραβόφωνων χριστιανών ικανών να τις διαβάσουν. Γεννήθηκε έτσι η άτυπη Σχολή Μεταφραστών του Τολέδο, όπου για δύο αιώνες λόγιοι τριών θρησκειών δούλεψαν μαζί, μεταφράζοντας πρώτα προφορικά από τα αραβικά στην ισπανική δημώδη γλώσσα και έπειτα γραπτά στα λατινικά, τη γλώσσα της ευρωπαϊκής επιστήμης.

Στο σταυροδρόμι αυτό εργάστηκε ο Gerard of Cremona, ο σημαντικότερος μεταφραστής του Τολέδο, στον οποίο αποδίδονται περίπου ογδόντα μεταφράσεις. Λέγεται μάλιστα πως ταξίδεψε ως εκεί αποκλειστικά αναζητώντας την «Αλμαγέστη» του Πτολεμαίου, την οποία δεν έβρισκε πουθενά στην Ευρώπη παρά μόνο στην αραβική της εκδοχή. Το 1145, στη Σεγκόβια, ο Robert of Chester μετέφρασε στα λατινικά την Άλγεβρα του al-Khwārizmī, χρονιά που η ιστορία των μαθηματικών τοποθετεί τη «γέννηση» της ευρωπαϊκής άλγεβρας. Μέσα από αυτές τις μεταφράσεις πέρασαν στη Δύση όχι μόνο η άλγεβρα και οι ινδοαραβικοί αριθμοί, αλλά και ο ίδιος ο Αριστοτέλης, μέσω των αραβικών σχολίων του Ibn Rushd

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο στην Έκθεση Βιβλίου

Εκδήλωση: «Η πάλη ενάντια στην Ισλαμοφοβία – Ο Προφήτης και το Προλεταριάτο»
Ημερομηνία: Παρασκευή 11 Σεπτεμβρίου 2026, Ώρα: 21:30, Σκηνή: «Μαθήλα Γιουσαφζάι»

Εκδήλωση: «Επανάσταση και Αντεπανάσταση στην Ελλάδα – Ο Εμφύλιος Πόλεμος 1946-1949»
Ημερομηνία: Παρασκευή 18 Σεπτεμβρίου 2026, Ώρα: 21:30, Σκηνή: «Μαθήλα Γιουσαφζάι»

(Averroes), αλλάζοντας για πάντα την πορεία της ευρωπαϊκής φιλοσοφίας. Το δίδαγμα αυτής της διαδρομής δεν είναι απλώς ότι η γνώση ταξίδεψε από την Ανατολή στη Δύση, αλλά πώς ταξίδεψε: μέσα από συνεργασία που αγνοούσε τα θρησκευτικά σύνορα. Στη Βαγδάτη, μουσουλμάνοι μεταφραστές δούλευαν δίπλα-δίπλα με τον Χριστιανό Hunayn ibn Ishaq και τον Σαβαίο Thabit ibn Qurra. Στο Τολέ-

δο, το ίδιο μοτίβο επαναλαμβανόταν με μουσουλμάνους, εβραίους και χριστιανούς λογίους να συνεργάζονται για να περάσει η ίδια γνώση από τη μία γλώσσα στην άλλη. Η επιστήμη, δηλαδή, δεν κινήθηκε παρά τις θρησκευτικές διαφορές, αλλά μέσα από την υπέρβασή τους, μια ιστορική πραγματικότητα που η σημερινή ισλαμοφοβική αφήγηση, εστιάζοντας αποκλειστικά στη σύγκρουση, επιλέγει να αγνοεί.

Επιστημονικά αντίδοτα στην ισλαμοφοβία

Η ιστορία αυτή δεν είναι απλώς ακαδημαϊκή περιέργεια, είναι πολιτικό όπλο ενάντια σε μια αφήγηση που θέλει το Ισλάμ εγγενώς ασύμβατο με την επιστήμη, τη λογική, τη πρόοδο, την απελευθέρωση. Κάθε φορά που κάποιος γράφει κώδικα, τρέχει έναν αλγόριθμο ή μιλά για τεχνητή νοημοσύνη, χρησιμοποιεί εργαλεία που η διαδρομή τους περνά από τη Βαγδάτη και το Τολέδο, από μουσουλμάνους, εβραίους και χριστιανούς λογίους που δούλεψαν μαζί. Η υπενθύμιση αυτής της ιστορίας δεν είναι νοσταλγία είναι αντίδοτο σε μια αφήγηση «σύγκρουσης πολιτισμών» που χρειάζεται να διαγράψει αυτή ακριβώς τη μνήμη για να επιβιώσει.

Είναι επομένως εξοργιστικό να βλέπουμε τους ίδιους ανθρώπους που έχτισαν τις περιουσίες τους πάνω σε αυτή ακριβώς την κληρονομιά (αλγόριθμοι, λογισμικό, τεχνητή νοημοσύνη) να πρωτοστατούν σήμερα στη διάδοση ισλαμοφοβικού μίσους.

Ο Elon Musk, ιδιοκτήτης μιας πλατφόρμας που βαφτίστηκε πάνω στην έννοια του αλγορίθμου, έχει μετατρέψει το Χ σε μηχανή ενίσχυσης ισλαμοφοβικού περιεχομένου: από τη συστηματική προβολή αφηγημάτων για «grooming gangs» που στοχοποιούν συλλογικά τη μουσουλμανική κοινότητα της Βρετανίας, μέχρι τη χρηματοδότηση και προβολή φιγούρων της ακροδεξιάς. Ο άνθρωπος που πούλησε στον κόσμο το όραμα μιας «ουδέτερης», «ορθολογικής» τεχνητής νοημοσύνης δεν έχει ιδέα ή δεν τον ενδιαφέρει ότι η ίδια η λέξη «αλγόριθμος» τιμά έναν μουσουλμάνο λόγιο του 9ου αιώνα. Η άγνοια αυτής της ιστορίας δεν είναι αθώα· είναι προϋπόθεση για να λειτουργήσει η ρητορική μίσους που πουλάει.

Η ιστορία του αλγορίθμου θυμίζει ότι η γνώση, ο πολιτισμός και η επιστήμη χτίστηκαν μέσα από συνεργασία και όχι το διαχωρισμό. Καιρός να διαγράψουμε μια και καλή από την ανθρώπινη ιστορία την έννοια του ρατσισμού.

Δημήτρης Τσώλης

Πηγές:

- <https://socialismfrombelow.gr/article.php?id=472#gsc.tab=0>
- <https://www.npr.org/2026/06/11/nx-s1-5848013/algorithm-word-week-etymology>
- https://ioinformatics.org/journal/v11si_2017_71_74.pdf
- <https://news.stanford.edu/stories/2019/02/ancient-myths-reveal-early-fantasies-artificial-life>
- https://en.wikipedia.org/wiki/Book_of_Ingenious_Devices
- https://en.wikipedia.org/wiki/Ban%C5%AB_M%C5%ABs%C4%81_brothers
- <https://invention.si.edu/invention-stories/ingenious-devices>
- <https://www.nationalgeographic.com/history/history-magazine/article/ismail-al-jazari-muslim-inventor-called-father-robotics>
- https://en.wikipedia.org/wiki/Gerard_of_Cremona
- <https://www.encyclopedia.com/science/encyclopedias-almanacs-transcripts-and-maps/transmission-arabic-science-europe>
- https://link.springer.com/content/pdf/10.1057/9780230393219_8